

Ἀργουσόλι
Ἰανουάριος 1964
Χρόνος 8ος
Τεύχος 4 (69)

Ὁ Φανός

τῆς Κεφαλονιάς

Καλλιτεχνική, ἱστορική, λαογραφική, σατιρική, Ἀνεξάρτητη Μηνιαία Κεφαλονίτικη ἐπιθεώρηση

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΕΣ ΣΑΤΙΡΕΣ

ΟΠΩΣ ΑΛΛΟΤΕ ΤΑΨΑΛΛΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΕΑ ΤΩΡΑ ΤΑ ΓΡΑΦΩ ΦΙΛΙΚΑ ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ ΠΑΠΑΝΤΡΕΑ

Σὲ καμαρώνω Πρόεδρε, πού δὲν κάνεις αὐξήσεις
στῶν ὑπαλλήλων τοὺς μισθοὺς...! Γιὰ νὰ τοὺς συνηθίσῃς,
νὰ τρῶνε πιὸ λιγώτερο, νὰ μὴ κοπροσκυλιάζου
καὶ μὲ γεμάτη τὴν κοιλιὰ... πολλοὶ νὰ τεμπελιάζου!
Κι' εἶναι σοφὸ τὸ μέτρο σου κι' ἔχει καὶ λογικὴ,
γιατ' ὡς γνωστὸν δαυλεύουνε μόνον οἱ... νηστικοί,
Κι' οὔτε δυνάμεις θάχουνε γι' ἀγῶνες κι' ἀπεργίες,
οὔτε θ' ἀντέχου, φυσικά,
νὰ σὲ σκοτίζουν ταχτικά
καὶ νὰ σοὺ κάνουνε κι' αὐτοὶ πρὸς τὸ Καστρί... πορείες!
Σ' εὐχαριστῶ π' ἀκρίβητες, Πρόεδρε τὸ τσιγάρο,
τῶν καπνιστῶν τὸν φοβερὸ κίνδυνο, σὰν τὸ Χάρο.
Κι' ἄλλοι τό... ἐλαττώσαμε κι' ἄλλοι τὸ βίτσιο—λόξαν
τελείως τ' ἀπαρνήθηκαν,
γιὰ τοῦτο καὶ σ' εὐχήθηκαν,
πού τὸ τσιγάρο τῶκοσαν πρὸς Ὑμετέραν Δόξαν...!
Κι' ἔτσι μ' αὐτὸ τὸ μέτρο σου τὸ σωστικὸ καὶ φίνο,
πολλοὺς ἀπὸ τὸν κίνδυνο
τὸν λίαν ἐπικίνδυνο
ἔσωσες, πού διάτρεχαν νὰ πάθουνε... καρκίνο!
ᾧ! σεβαστέ μου Πρόεδρε, πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω
κι' ἂν θέλῃς σκύψε, φίλε μου, θερμὰ νὰ σὲ φιλήσω!
Ποῦ μ'... ἀλλαγῆς σου θαύματα, τὰ ταπεινὰ τ' ἀνύψωσες
καὶ τίς τιμὲς στὰ τρόφιμα τιμητικὰ τίς... ὕψωσες!
Γι' αὐτὸ κι' ὄλοι δεῖμαστε... Οἰστρος νὰ μὴ σοὺ λείψῃ
καὶ στὸ φτωχὸ μας τὸ ψωμί
διπλὴ νὰ κάμῃς τὴν τιμὴ,
νὰ τ' ἀνεβάσῃς γρήγορα στά... πρέποντά του ὕψη...!
Θερμὰ συγχαρητήρια, γιὰ τὴν ἀνωτερότητα,
τιμὴ στὸ μπακαλάο μας νὰ δώσῃς κι'... ὕψηλότητα!
Κι' ἀπὸ φαί τῶσαν φτωχῶν τὸ περιφρονημένο,
τὸν μπακαλάο δόξασες κι' ἔκαμες τιμημένο!
Κι' ὅταν στὴ χάση φεγγαριοῦ τώρα θὰ τὸν γευώμαστε
τὴ θρεφτικὴ κι' ἀξία του,
γιὰ τὴν ὑπεραξία του,
χάρις σὲ Σένα Πρόεδρε, καὶ θὰ τὴν αἰσθανώμαστε...!
Κι' ὁ διάολος, παμφίλτατε Πρόεδρε, νὰ μὲ πάρῃ,
τὸν μπακαλάο σὰ θωρῶ,
εὐκρινὰ νὰ Σὲ χαρῶ,
ἂν δὲν τὸν λιγουρεύωμαι τώρα σὰ τὸ χαδιάρη!
ᾧ! σεβαστέ μου Πρόεδρε! Τί νὰ σοὺ πρωτογράψω;
Ποῦ τόσο συγκινήθηκα κι' εἰμ' ἔτοιμος νὰ κλάψω.
Θερμὰ, λοιπόν, σ' εὐχαριστῶ! Πολλὴ δὲ σὲ θαυμάζω,
ἀφοῦ τὸ καταστράφικο
τῶκαμες πενηντάρικο
καὶ τρώγοντάς λιγώτερο δέν... βαρυστομαχιάζω
κι' ἀπὸ τὸ πάθος θὰ αὐθῶ, ἀπὸ τὴν ἀμασία
χάρις σὲ Σὲ τῆς ὀλλαγῆς, ὦ σεβαστέ Μεσσία!

Κεφαλονίτικες Ρίμνες

ΦΙΛΕ ΜΟΥ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΕ
ΣΤΟ ΛΕΓΩ ΜΕ ΠΕΠΟΙΘΗΣΗ,
ΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟΣΕΞΗΣ ΤΗΝ ΞΡΕ
ΘΑ ΠΑΘῆ... ΚΑΤΑΒΥΘΙΣΗ

Σοφέ! Μὴ κάνεις ὄνειρα
πῶς θάσαι σύ... διάδοχος!
Γιατ' ἄλλοι τὸ βαφτίζουνε
κι' ἄλλος εἶν' ὁ ἀνέδοχος.

Ἄ δὲ Λαὸς ἐξύπνησε
καὶ ἔβρ' ἢ... Ἀριστερά του,
τὶ τόσα χρόνια τῶκαμε
στραθὴ ἢ δεξιὰ του!

Καὶ μὴ νομίζῃς πρόσκαιρα
ὅτι ἀριστερίζεις,
γιατὶ πανὶ τὸ κῶκκινο
τὰ πλήθη κι' ἠλεκτρίζεις!

Οὔτε νὰ γίνῃς, Πρόεδρε,
τῶν ταύρων ταυρομάχος
γιατὶ στὸ τέλος, φουκαρά,
θὲ νὰ βρεθῇς μονάχος!

Κάμε, λοιπόν, κι' ἐσοῦ στροφή
μεγάλῃ στὸ τιμῶσι,
γιατὶ τῆς καταβύθισης
ἢ θύελλα ζυγνῶεις!

Τὴ δὲ σοφὴ σοὺ κεφαλὴ
μὲ τὴν καθηγεσία
προσγεῖωσέ τὴν, Πρόεδρε,
σ' ΕΡΕΣ τὴν ἡγεσία!

Καὶ κάμε νέον πρόγραμμα
κάτω πιὸ λογικότερο
κι' ὅπως καλὰ κατανοεῖς
πιὸ δημοκρατικότερο!...

Ἔτσι μονάχα, Πρόεδρε,
καὶ τῆς ΕΡΕ τὸ Κάμμα,
θὰ ξαναπάρῃ τὴ πνοὴ
στὸ κῶκκινο σάμμα!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Ἀλλοτρίως τετελεσται
καὶ τὸ πρῶτον
πομπάδες σὰς διαβάουνε
κι' ἐγγίζε: κι' ἢ... θανά!

Τό ταχυδρομείο μας

κ. Σπύρον Πατρ. Αυστραλία. Πρώτο και δεύτερο τεύχος εξαντλήθηκαν. Θα σου στέλνω από το τρίτο.

κ. Σπύρον Ίγγλ. Ἀθήνας. Δημοσιεύεται στο παρόν.

κ. Τζέρυ Μορτέν, Ὀκλαντ. Γράψε μου ἄν εὐρικές γυρίζοντας τούς δύο πρώτους «Φανούς» μας.

«Μάτια παραποινάρικα», ἐνταύθα. Μὲ συγκίνησαν καί μὲ κολάκισαν τὰ ὀκτώ σου.. ἀφιερωματικά τετράστιχα. Ἀλλά δὲν μπορῶ νὰ τὰ καταχωρήσω, γιατί ὑπάρχει καί συζυγικό... φρουραρχείο! Ἄν διαβάσι, λοιπόν, ἡ συζυγική μου ΕΣΑ, πῶς μὲ βλέπεις στή:

...Χρυσά ὄνειρα κάθε νυκτὸς
ὅπου σβήνονται μὲ τῆς ἡμέρας
(τὸ φῶς!...

θ' ἀρπάξι τόν... φουντραδόρο καί
θὲ νὰ τὸ κἀν κακοθάνατο ἀπὸ τὸ
ξύλο.

Αἰδ. Ἰρέα κ. Γ. Βαλλ. Πειραιά. Ἀμέσως σ' ἀπάντησα κι' ἄπαρῶ πῶς δὲν μού ἔγραψες.

Κουρ Α. Μάρκου καί Σία — Τζιμπουτί. Ἐπιστολή σας ἔληφθα κι' ἀπάντησα.

κ.κ. Κ. Γεωργότ. — Κορβίτσαν καί Π. Μαντέλ. Κιάτο. Μόλις θὰ τὰ καταφέρω θὰ σὰς γράψω περισσότερα.

«Ποπούλα», Θεσσαλονίκη. Τί καταλαβαίνεις κάθε τόσο νὰ μὲ κορφώνης:

...Πρέχουμε πιά τὰ σάλια σου
Βουιά, νὰ σὲ χαρῶ
καί βάλε τὸ ταχύτερο
κοιμένα... σαλιερό!

Γι' αὐτὸ καί σὲ ξεπληρώνω μὲ
τὸ ἴδιο νόμισμα:

Γιὰ σαλιερό μου θάβανα,
ἀφοῦ λατρεία σοῦχα,
ἄν μουστέλνες κορίτσι μου
τὸ πὶο μικρὸ σου... ρούχο!

κ.κ. Ἀφούρ Βαλ. Γερ. Καλογ. καί Ν. Σιμ. Αἰθιοπία. Ἀμέσως σὰς ἔγραψα κι' εὐχαριστῶ.

κ. Διον. Γερασ. Ἀθήνας. Ναι ἡ Ρένα Ντόρ κι' ἡ Ἡρώ Χαντά, ἡ δὴ μεγάλες ἀρτίστες τὸ Μουσικὸ μας Θεάτρου, εἶναι συντοπίτισες. Ἡ πρώτη Ληξουριστίσσα Γιαννάτου κι' ἡ δεύτερη Ἠθινιάτισσα Λειβαδῶ.

«Γραμματικὴν», ἐνταύθα. Καταχωρῶ ἐδῶ τὴν ἀγανάκτησή σου γιὰ τὸ παρῶδῶ μου φαθόκι καί τὰ τοικιλινάρια μου ποὺ θὰ σὲ σκαντάξουν τὸ καλοκαίρι:

Βουιά μου τὸ καπέλλο σου
εἶναι μαγευτικὸ
κι' οἱ γαμπές καί τὸ πέτο σου
κορμάκι ζηλευτῶ.

Μά, ὅσο κι' ἄν θέλης νὰ σταθῆς
πάνω στ'... τοικιλινάρια
δὲν εἶναι εὐκολο Βουιά
νὰ παίξης μὲ τὰ... ζάρια!

Ἀλλά ἔξω ποιά εἶσαι καί δὲν

παίει, κυρία μου, ὁ νους μου εἰς τὸ
κακό. Καί γι' αὐτὸ σ' ἀπαντῶ:

Ἄν τύχαινε, κυρία μου,
καλὰ νὰ μὴ σὲ ξέρω,
θάδγαζα τὸ συμπέρασμα
πῶς μὲ ποθεῖς καί «γέρο»

Καί θάθελες νὰ παίξιμε
κατὰμα τὰ ζάρια,
νάδωλεπες ἄν ἀντέχανε
τὰ δύο μου τοικιλινάρια!
κ. Γερ. Ὁρκ. Ἀμβέρσαν. Γράψε
μου καθαρὰ τὴ σύστασή σου,
γιατί ἔχω ἀμφιβολία. Τὸ ἴδιο πα-
ρακαλῶ καί σένα φίλε κ. Μπασαν.
εἰς Γερμανίαν.

κ. Νικόλ. Βιβλ. Ἀθήνας. Γέλασα
μὲ τῆ... κουκουνάρα, μαρὲ Νι-
κόλα μου. Γέλασα μὲ τὴ ψυχὴ
μου! Ἐξέρεις γιατί; Ἀφοῦ λέω, ὁ
Νικόλας μού τὴν ὑποδείχθηκε σὰ
φάρμακο, ἀσφαλῶς θὰ δοκιμάσει!
Καί σὲ φαντάσθηκα καθισμένονε πᾶ
νὰ σὲ μιά κουκουνάρα καί νά...
κουνιέσαι!

«Πειραιώτην», Πειραιά. Γιὰ νὰ
πάρω ρεκλάμες Λαχείων, Ἐκθέσε-
ως Θεσσαλονίκης, Συντακτῶν, Δη-
μοπρασίης κι' ἄλλα δημοσιεύματα
ποὺ ἔχουνε... μᾶσες, χρειάζονται
βουλευτικές παρεμβάσεις. Κι' ὁ
«Φανός» προτιμᾷ τὴν ἀνεξαρτη-
σία του κι' ἀρκεῖται στὸν φίλον
του τὴν ὑποστήριξη. Κι' οἱ μεγά-
λες Τράπεζες κάττι μοιράζονε,
ἀλλ' ὁ «Φανός» ἀγνοεῖται.

«ΚΑΙΤΟΥΛΑΝ», Ἀθήνας. Μοῦ
γράφεις πῶς μ' ἐρωτεύθηκες καί
μὲ τρεῖς κόλλες μού κολλᾶς ἄ-
σχημα. Θὰ σοῦ ἀπαντήσω, λοιπόν,
ἔμμετρα καί μὲ λεπτομέρειες.

Ἡ μὲ δουλεύεις, Καίτη μου,
ἢ φράγκο πιά δὲν πιάνεις,
γι' αὐτὸ μ' ἐμέ βουρλίσθηκες
καί ἔρωτα μού κάνεις!

Ἄλλ' ἐπειδὴ στὴ σάρκα μου,
οὔτε μὲ παρακλήσεις,
δὲν νοιώθω σοῦ τ' ὀρκίζομαι,
γι' αὐτὰ ποῦ θέρς... δονήσεις...

Κι' ἀφοῦ μὲ παρακλήσεις του
οὔτ' ὁ παπὰ Βαγγέλης
τίποτα δὲν κατάφερε
καί ρῶτα τον σὰ θέλης...

Γι' αὐτὰ καί γι' ἄλλα, φίλη μου,
χτύπησε σ' ἕλλη πόρτα,
γιατί ἐμὲ μὴ πέσανε
δὲν εἶναι πιά.. ὀδρῶτα!

κ. Γερ. Μενόγιαν. Ἐνταύθα. Δὲν
γράφω τὰ δικά μου παθήματα, γιὰ
νὰ μὴ λένε πῶς ἐγωϊστικά ἀπα-
σχολοῦμαι μὲ τὸν ἐαυτὸ μου. Ἀ-
φοῦ, ὅμως, οἱ αὐτακινήτιστες μὲ
προκαλοῦν περὶμένε στὸν «Φανό»
«Φανό» τὶς «Γαλλίδες Τουρίστρι-
ες!...».

Σ' ὅσα ἄλλα γράμματα λάβαμε
μετὰ τῆ 5)10)64 θ' ἀπαντήσουμε
στὸ προσεχές.

Τὸ Κεφαλονίτικο Λεξιλόγιο

Ὅπως δηλώσαμε στὸ δεύτερο
τοῦ «Φανού» μας τεύχος ἡ στε-
νότης τοῦ χώρου μᾶς ἀνάγκασε νὰ
διακοφίουμε τὴ συνέχεια τοῦ «Κε-
φαλονίτικο Λεξιλόγιου», γιὰ νὰ
δίνομε στοὺς ἀναγνώστες μας
περισσότερο πολυπόθητο γέλιο.

Ἄν ἀργότερα μπορέσουμε ν'
αὐδήσουμε τὶς σελιδοῦλες του τὸ
«Λεξιλόγιο» θὰ συνεχισθῆ. Καλὰ
θὰ ἴτανε κάποιο Κεφαλονίτικο Σω-
ματεῖο, τὸ Νομαρχιακὸ μας Τα-
μεῖο ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐεργέτες
μας ν' ἀναλάμβανε τὴν ἐκτύπωση
του σὲ βιβλίο. Ἀποθανατίζοντας
καί τ' ὄνομα του καί τὶς λέξεις
ποὺ παράμειναν σὰν τύποι στὴ
γλώσσα τοῦ Λαοῦ μας καί μιλοῦν
γιὰ κάποιο παρελθόν.

Τὸ δὲ βιβλίο μας τοῦτο, νὰ μοι-
ρασθῆ σ' ὅλα τὰ Σχολεῖα τοῦ νη-
σιοῦ μας δωρεάν, γιὰ νὰ μὴ θέ-
λων τὰ παιδιὰ μας ἀργότερα...
διερμηνεῖα διαβάζοντας παλαιὰ κει-
μενα τοῦ νησιοῦ μας. Γι' αὐτὸ καί
θέτομεν τὸ «Κεφαλονίτικο Λεξιλό-
γιο», ποὺ μᾶς ἐκδότισε κόπους
δεκάδων χρόνων στὴ διάθεση, ὁ
ποῖου κατανοεῖ τὴν ἀξία του, νὰ
τὸ τυπώσῃ, μὲ μόνη μας ἀμοιβὴ
νὰ δοῦμε τὸ ἔργο μας σὲ βιβλίο,
ποὺ κάττι θὰ προσφέρει καί στοὺς
παρόντες καί στὶς ἐρχόμενες Κε-
φαλονίτικες γενεές.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συστήσατε στὸ Σωματεῖο τῆς
γενετέρας σας, στὴν ἐφημερίδα
τοῦ Νομοῦ τῆς καταγωγῆς σας
καί στὴν ἐπαγγελματικὴ σας, στὸ
ἐπαγγελματικὸ σωματεῖο σας,
στοὺς ἐκδρομικοὺς καί ἀθλητι-
κοὺς Ὀμίλους, στὰ περιοδικά,
στοὺς Συλλόγους Γονέων καί
Κηδεμόνων καί στοὺς ἔχοντας
ἐκκρεμῆς ἀπαιτήσεις, νὰ ἀναθέ-
σουν τὴν εἰσπράξιν τῶν συνδρο-
μῶν, εἰσφορῶν καί ἀπαιτήσεων
εἰς Ἀθήνας, - Πειραιά καί Προά-
στια, εἰς τὸν ἀπὸ ΕΞΑΕΤΙΑΣ
εὐδοκίμως λειτουργοῦντα Ὀργα-
νισμόν «Ο ΚΡΙΚΟΣ». Διότι μόν-
ον διὰ τοῦ «ΚΡΙΚΟΥ» λύουν ἰ-
κανοποιητικὰ τὸ ἀκανθῶδες καί
ἐπιπλοκῶδες αὐτὸ πρόβλημα τῶν.
Ὅροι λίαν εὐνοϊκοὶ Διευθυντῆς
τοῦ «ΚΡΙΚΟΥ» ὁ τ. ἀνώτερος
λεπτολόγος τῆς Ἑλληνικῆς Τραπε-
ζης κ. Κων. Ἀποστολόπουλος.
Γραφεῖα: Ἀκαδημίας 98, τηλ.
622-094 καί 626-662. Τ. Τ. 141
Ἀθήναι.

Ο ΦΑΝΟΣ τῆς Κεφαλονιάς

Περίοδος Β' - Χρόνος 8ος Ἀργυστόλι, 8)βριος 1964 Ἀριθμὸς Τεύχους 4 (69)

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ γιορτάζουμε κάθε 20 Ὀκτωβρίου τὸν Προστάτη μας Ἅγιο Γεράσιμο. Ἐμεῖς κι' ἐμεῖς, μ' ἐλάχιστους ξένους, ἀνηφορίζουμε στὴν ἱερή Του κοιλάδα τῶν Ὀμαλῶν, γιὰ ν' ἀποτίσουμε τὸν ὀφειλόμενο τῆς εὐλαβείας φόρο. Ὅμως καὶ εἰς τοὺς πέντε Ὀκεανούς καὶ στὶς πέντε Ἡπείρους, χιλιάδες τὰ Κεφαλονίτικα τῶν ξενημένων μας μάτια δραματίζονται τῇ Θεΐα κι' Ἀσκητικῇ Του μορφῇ κι' ἐπικαλοῦνται τὴ συμπαραστάση καὶ τῇ βοήθειά Του. Γιατὶ ὁ Κεφαλονίτης πρῶτα πιστεύει τὸν «Ἀη Γεράσιμο» κι' ὕστερα τὸν Θεό του. Γι' αὐτὸ καὶ πρὸς ὅλα τὰ ξενημένα ἀδέλφια μας ἐγκάρδια κι' ὀλόφυχα ὁ «Φάνος» μας εὐχεται χρόνια πολλὰ καὶ τοῦ Ἁγίου μας τῇ Βῆθεια.

Κι' ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τῶν ξενητεμένων μας, θὰ κάμουμε στοὺς βουλευτές μας μιὰ θερμὴ παράκληση. Νὰ εἰσηγηθῶνε στὴν κυβέρνηση ἕνα δίκαιο αἴτημα. Νὰ χορηγηθῇ καὶ στοὺς ξενητεμένους μας μιὰ ἀρωγῇ, γιὰ νὰ ξαναφικιάξουνε τὸ σπιτάκι τους καὶ νὰ ξανάρθουνε μιὰ μέρα στοῦ νησιοῦ μας τὰ χῶματα. Ἄφου οἱ κουφιοκέφαλοι ἀνοικοδομητές μας τοὺς ἐξαιρέσανε, χωρὶς νὰ σκεφθοῦνε τὸ συνάλλαγμα ποῦ μᾶς στέλνουνε καὶ πῶς ξαναγυρίζοντας στὸ νησί μας, θὰ μᾶς φέρουν κι' ὅσα ἀπόκτησαν στὴν ξενητεία, μὲ τῇ σκληρῇ τους δουλειᾷ καὶ τὸν τίμιό τους ἰδρώτα.

Συμφέρον λοιπὸν θὰ ἔχῃ τὸ Κράτος, ἀλλὰ καὶ θὰ κάμῃ μιὰ δίκαιη ἀποκατάσταση πρὸς τοὺς ξενητεμένους μας, ἀφοῦ κι' αὐτῶν τὰ σπιτία τους κρεμίσθηκαν μὲ τοὺς σεισμούς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ἀνηφορίζουνε στὴν ἀγορά μας οἱ τιμές τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἄλλων εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Χωρὶς ν' ἀκοῦμε πῶς ἀνεβαίνει κι' ἡ... λίρα! Τοῦτο σημαίνει πῶς ὁ καθένας ὅσο γουστᾶρει πολεῖ!... Καὶ πολλοὶ πουλητάδες ἔχουνε καὶ τὴν ἀνάιδια νὰ μᾶς λένε, τόσο κάνει κι' ἂν γουστᾶρεις τὸ παίρνεις. Κι' ἂν ὑπάρχουν κάποιοι φραγμοὶ τοὺς ὁποίους ἔχουν καθιερώσει οἱ νόμοι, γιὰ τὴ παράνομη ἐκμετάλλευση τοῦ κοσμάκη, παρακαλοῦμε νὰ λειτουργήσουν.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΘΕΑΡΕΣΤΑ ἔχουν κάμει κι' ἔχουν προσφέρει οἱ Εὐεργέτες μας στὸ νησί μας. Καὶ σὲ πολλῶν τὰ πλοῖα καὶ τὶς λοιπές ἐργασίες ἐργάζονται καὶ συντηροῦνε τὶς οἰκογενεῖς τους χιλιάδες συντοπιτῶν μας ἐργαζομένων.

Ἄλλοι πάλι τῶν εὐεργετῶν μας δίνουν γιὰ ἐκκλησιές, γιὰ ἰδρύματα καὶ γι' ἄλλα θεάρεστα ἔργα. Πράξεις, τὶς ὁποῖες ὅλοι μας ἀναγνωρίζουμε κι' ἐπαινοῦμε.

Ὅμως, οἱ δεῦτεροι, θὰ μπορούσαν νὰ μιμηθοῦνε τοὺς πρώτους. Κι' ἐξηγούμεθα:

ΝΑ ΔΙΝΟΥΝ μαζὶ καὶ **ΔΟΥΛΕΙΑ** φικιάχοντας στὸ νησάκι μας καὶ μερικὰ ἐργοστάσια. Ποῦ κοντεύει νὰ ἐρημώσῃ ἀπὸ τὰ νεϊάτα. Τὰ κορίτσια μας καταδικάζονται νὰ μείνουν γερωντοκῆρες κι' οἱ ἄνεργοι ψάχνουν γιὰ νὰ εὔρουν δουλειὰ μὲ τό... τηλεσκόπιο!

Βέβαια, δικαίωμα τῶν εὐεργετῶν μας εἶναι νὰ διαθέτουνε ὅπου θέλουνε τὰ λεφτά τους. Ὅμως τοὺς κάνουμε μιὰ ὑπόδειξη, τὴν ὁποῖαν, ἴσως, θὰ παραλείψανε οἱ εἰσηγητές τους.

Καλὲς εἶναι κι' οἱ ἐκκλησιές, καλοὶ καὶ ἄγιοι καὶ οἱ ῥεσποϊσκαποὶ, γιὰ τοὺς ὁποίους οἱ ῥαϊοφύχοι εὐεργέτες τοῦ νησιοῦ μας προσφέρουνε, ἀλλὰ μὲ τὴν προσφορὰ τῶν ἐργοστασίων θὰ δώσουν δουλειὰ, ποῦ σημαίνει χαρὰ καὶ εὐτυχία.

Καὶ θὰ χτυπηθοῦν κατακέφαλα ἡ **ΑΝΕΡΓΙΑ** κι' ἡ **ΑΠΟΔΗΜΙΑ**, οἱ δυὸ μάστιγες ποῦ κοντεύουνε νὰ μετατρέψουνε τὸ νησάκι μας σὲ Σαχάρα.

Κι' ὑποδεικνύουμε μιὰς ἐπιχειρήσεως κατεργασίας τῶν **ΛΕΥΚΟΧΩΜΑΤΩΝ** μας τὴν ὀργάνωση, κερδοφόρας κι' ἀσυναγώνιστης. Ἄφου ἐδῶ ὑπάρχει ἡ πρώτη ὕλη καὶ ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐπιβαρύνεται μὲ ἔξοδα μεταφορᾶς, μὲ ναύλους καὶ φόρους. Ἐξοδα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνονται τὰ λοιπὰ ἐργοστάσια, ποῦ λειτουργοῦν στὴ λοιπὴ Ἑλλάδα. Καὶ μὲ τὰ δικά μας **ΛΕΥΚΟΧΩΜΑΤΑ** φικιάχουν ἄσπρα τιμμένα κι' ἄλλα παράγωγα. Κι' οἱ πραγματικὰ ῥαϊοφύχοι εὐεργέτες μας, ἄς μελετήσουν τὴ ταπεινὴ μας ὑπόδειξη.

ΔΥΟ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ὁ «Ὀλυμπιακὸς» στ' Ἀργυστόλι κι' ὁ «Πανληξουριακὸς» στὸ Ληξούρι οὔτε στόν... ὕπνο τους δὲν εἶδανε μέχρι σήμερα τὴν ἐνίσχυση τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ἀθλητισμοῦ. Ἐνῶ Γεν. Γραμματέας Ἀθλητισμοῦ τυγχάνει ὁ κ. Γεώργιος Βῆχος, ποῦ ξέρεי καλὰ πόσους πρωταθλητὲς τῆς Ἑλλάδος μᾶς δώσανε, τὸ ἱστορικὸ παρελθόν τους, τὶς ἐλείψεισε τους καὶ τὶς ἀνάγκης τους, ἀφοῦ διετέλεσε, ἐπὶ 4 χρόνια, νομάρχης μας.

ΔΕΝ ΡΩΤΟΥΜΕ τί γίνονται τὰ ἑκατομμύρια, ποῦ κάθε χρόνο εἰσπράττονται ἀπὸ τὸ ΠΡΟ — ΠΟ. Μόνον ζητοῦμε τὴν ἐνίσχυση καὶ τῶν λαμπρῶν Σωματείων μας τὰ ὁποῖα ἀποκλειστικὰ στὸ νησί μας ἐκπροσωποῦν τὸν Ἐξοχολογικὸ Ἀθλητισμὸ.

Γιὰ νὰ συνεχίσουν νὰ μᾶς δίνουν Τρίτων, Ἀμπατιέλο, Ἰγλέση, Δωριζα, Παπαϊωάννου Ἄνινους καὶ λοιποὺς πρωταθλητὲς νὰ τιμοῦν τὴν Κεφαλονία

Περιττεύουν τὰ σχόλια

Μᾶς γράφουν οἱ φίλοι μας

Ἄγαπητέ κ. Βουνᾶ,

Πάντα σᾶς παρακολουθῶ καὶ σᾶς περιβάλλω μὲ πραγματικὴν ἀγάπην κ' ἐκτίμησιν.

ΣΠΥΡΟΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ
Ἐφοπλιστής

Ἄγαπητέ Χρῆστο,

... Λαμβάνω πάντοτε μὲ χαρὰ μου τὸν ἐξαιρετικὸ σου «Φανό». Σοῦ εὐχομαὶ νὰ εἶσαι καλὰ καὶ νὰ μὴ σοῦ λείψῃ τὸ σημερινὸ σου κέφι, τὸ πάντοτε ἔξυπνο καὶ πολὺ πικάντικο...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΙΧΑΛΙΤΣΗΣ
τ. ὑπάλληλος Ὑπ. Ἐξωτερικῶν

...Φαντάζεσαι τὸ ἐνθουσιασμό μου νὰ ξαναλάβω τὸν «Φανό» σου μὲ τὸ ὑπέροχό του περιεχόμενον, στὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύννερα... Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φρέσκια καὶ ζωντανὴ πνευματικὴ ἀπόλαυση ποῦ μοῦ χάρισες. Θερμότητα συγχαρητήρια.

Δημήτρης Σκαρλάτος - Σούτσος
Ἐπίταρχος

Σὲ συγχαίρω θερμῶς διὰ τὴν ἐπανεκδόσιν τοῦ ἀγαπητοῦ μᾶς «Φανοῦ». Ἡ διακοπὴ τοῦ ὁποίου πολὺ μοῦ ἐστοίχισε, γιατί σ' αὐτὸν ζούσα τὰ παιδικὰ μου χρό-

μας καὶ τὴν Ἑλλάδα μας.

Κι' οἱ δυὸ δραστήριοι βουλευτὲς μᾶς πιστεύουμε, πῶς θὰ κάμουνε στὸν κ. Βῆχο μιὰ βί-
ζιτα.

ΑΠΑΝΤΩΝΤΕΣ σὲ κάποιους ποῦ παρεξηγοῦνε τοῦ «Φανοῦ» μᾶς τὰ εὐθυμα, ἐπαναλαμβάνουμε πῶς γράφουμε Σάτιρα κ' ὄχι εἰρωνεία. Γράφουμε Σάτιρα γιὰ νὰ ποὺς διασκεδάσουμε χωρὶς νὰ ἔχουμε τίποτα καὶ μὲ κανένα.

Ὅσο γιὰ τὴν πολιτικὴν σάτιρα, ἐφ' ἂν χρόνιῳ ὁ «Φανὸς» σάτιρῃσε τίς προκάτοχες Κυβερνήσεις μὲ τὰ ἴδια σατιρικά βλήματα κ' ἂπ' ὅτιν πάντοτε ἀνεξάρτητη πολιτικὰ θέση του.

Κι' οἱ νοοῦντες... νοήτωσαν!

για. Εὐχομαὶ δέ, ἀγαπητέ μου Βουνᾶ, ὁ Θεὸς νὰ σ' ἔχη καλὰ κ' ὄλοι οἱ συμπατριῶται μᾶς νὰ σ' ἐνισχύσουν, γιὰ νὰ ἐξακολουθήσης νὰ ἐκδίδῃς αὐτὸν καὶ νὰ συνεχίζῃς τὴν ὠραίαν τοῦ νησιοῦ μᾶς σατιρικὴν παράδοσιν.

Ἰερεὺς Γεώργιος Δ. Βαλλιάνος
ἐφημέριος ἱεροῦ ναοῦ
Ἁγίου Κωνσταντίνου Πειραιῶς

Σ' εὐχαριστῶ, ποῦ μὲ τὴν ἐπανεκδόσιν τοῦ «Φανοῦ», μὲ θυμήθηκες. Σὲ θεβαιῶ, ὅτι τὸν ρούφηξα δλόκληρον.

Διαβάζοντάς τον, παρετήρησα δυὸ γνώμες γιὰ τὴν ἐτυμολογία τῆς λέξεως «Ἀβαλίδος». Νομίζω ὅμως, ὅτι οὔτε ἡ μία, οὔτε ἡ ἄλλη εἶναι σωστές. Κατὰ τὴν ταπεινὴν μου γνώμην, ἡ λέξις ἔχει τὴν ρίζαν Γαλλικὴν καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴν λέξιν INVALIDE. Ποῦ θὰ πῆ ἀνάπηρος κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν, χωρὶς ἄ-
ξίαν, καὶ εἶναι κατάλοιπον τῆς Γαλλικῆς κατοχῆς τῶν Ἰονίων Νήσων ἐπὶ Μεγάλου Ναπολέοντος. Μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, μὲ τὴν μετατροπὴν τοῦ πρώτου φωνήεντος εἰς ἄλφα καὶ μὲ τὸν ἐξελληνισμόν τῆς λέξεως, ἡ λέξις INVALIDE περιήλθεν εἰς ἡμᾶς ὡς ἀβαλίδος. Αὐτὴ ἡ ἀποψις νομίζω πῶς πλησιάζει στὴν πραγματικότητα.

Σ' εὐχαριστῶ καὶ σοῦ εὐχομαὶ καλὸ κουράγι διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ὠραίας σου προσπάθειας.

ΣΠΥΡΟΣ ΙΓΓΛΕΣΗΣ
Συμβολαιογράφος - Ἀθήναι

Ἄγαπητέ Χριστόφορε,
...Μὲ εὐχαριστεῖ πολὺ, ὅταν λαβαίνα τὸν ἀγαπημένον «Φανό» σου, γιατί μ' αὐτὰ τὰ παλαιά, ποῦ τόσο νόστιμα μᾶς χαρίζεις, μᾶς θυμίζεις ἕνα ὠραῖον παρελθόν, ἀλλὰ καὶ ἱκανοποιῶ τὴ νοστολογία μου...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΙΒΛΙΚΗΣ

Ἀθήναι
Ἐλαβον τὸ φύλλον τοῦ «Φανοῦ» καὶ σᾶς διαβεβαιῶ, ὅτι τὸ ἐδέχθην μὲ ἰδιαίτεράν χαράν. Τὸ ἀνεξάντλητο Κεφαλονίτικο χιού-

μορ καὶ ἰδιαίτερα τὸ Κεφαλονίτικο Λεξιλόγιον τοῦ «Φανοῦ» σᾶς μὲ φέρνον κοινὰ στὴν ἀγαπημένη μᾶς Κεφαλονία.

Δεχθῆτε τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ στέλνετε τὸν «Φανό», ὅταν ἐκδίδεται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΗΣ
Κινηματογραφιστής - Ἀθήναι

Ἄγαπητέ κ. Βουνᾶ,
ἐπήρα τὸν Φανὸ σου καὶ εὐχομαὶ δλόψυχα νὰ ἔβῃ σὲ καλὸ σου.

Συνέχισε τὴ Σάτιρα μὲ τὴ σκληρὴ σου πένα καὶ μὴ διστάζῃς νὰ τὰ πῆς ἀκόμα καὶ σὲ μένα!

Καὶ ἔσο πάντα βέβαιος πῶς γράφοντας ἀλήθεια, βοηθεῖς τὴν ἀνθρωπότητα προσφέροντας βοήθεια.

«Ταχτικός Ἀναγνώστης»
Πάτραι

Στὸν κ. Μαρκεζίγη

Ἄιν λάβαινες, Σπυρέτο μου, μέρος στὰ καλλιστεῖα, στὰ σίγουρα θὰ κέρδιζες στὸν... Κόσμο τὰ πρωτεῖα!

Μόνο ποῦ πάντα θάρχεσαι στίς ἐκλογές μᾶς... πάτος, χωρὶς μωρὲ κοκκόμοιρε νᾶσαι καὶ τόσο σκάρτος!

Ἦ δῆθεν ντροπαλῆ

Μόλις τὸν ἄδρα θε νὰ δῆ ἀνάσει καὶ φαντάσει, μὰ εἶναι δῆθεν ντροπαλὴ καὶ μάλιστα χαμπηλοῦνη.
Ὅμως κοττάζει ντροπαλὰ πάντοτε πρὸς τὰ κάτω, γιὰ νὰ μπανίτζη πονηρὰ μὴ δῆ τὰ παρακάτω!

Μέ τόν «Φανό» μας στό χέρι

Ἐδῶ κύριοι βλέπετε:

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς ὅλα πήραν φόρα
σά ψωροῦπερήφανα καί γιά τήν ἀνηφόρα...!
Κι' ἀκρίβηναν τὰ λάχανα κι' ὅλα τροφῆς τὰ εἶδη
καί δάκρυα σοῦ... ἔρχονται γιά νά γευθῆς κρεμμύδι!
Καί σ' εὐκλεῆ Κουβέρνου μας κι' εὐτυχισμένα χρόνια,
λιποθυμάς, μὰ δέν μπορεῖς, νά πάρης δυό λεμόνια!
"Ὅσο γι' αὐτή τήν ἔθνικη τροφή μας στήν Ἑλλάδα,
τήν ταπεινή καί θρεφτική,
ἡχητική κι' ἐκρηκτική
καί σ' ὅλους πολυπόθητη, ἦτοι τή... φασουλάδα,
παράδες μᾶς χρειάζονται νάχομε τοῦ Ὠνάση,
ἀλλοιώτικα τή βλέπουμε στή φέξη καί στή χάση!
Κι' οὔτε τή φασουλάδα μᾶς μπορούμε νά χορτάσουμε
καί μέ ριπές ἡχητικές λιγάκι νά ξεσκάσουμε!

★

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, τή Λίρα ν' ἀνεβαίνει
κι' ἐμάς ὅλους ὁ διάλογος στά... ὕψη νά μᾶς παίρνη!
Καί τώρα πού χειμώνιασε κι' ἐκτός ἀπ' τόν «σκασμό
τοῦ φαγητοῦ» μας θέλουμε καί νέο ρουχισμό,
παπούτσια, κάλτσες, σῶδρακα καί μάλλινες φανέλλες
νά κάνουν τὰ ματάκια μας γιά τή... δραχμούλα γκέλες...!
Καί γιά τὸ μεροκάματο καθημερινά νά βγαίνει,
νά ψάχνουμε τριγύρω μας ὡσάν τόν Διογένη...!
Γι' αὐτὸ καί τὸ νησάκι μας ὅλο καί.. ἐρημώνει
κι' οἱ νέοι φύγουν πέρα!...
Θέ νάλθη δὲ μιὰ μέρα
νά μείνω... Ἐγὼ κι' ὁ Ἅγιος, σὰν κάτοικοί του μόνοι!

★

Ἐδῶ, κύριοι βλέπετε, πῶς μέ βροχῆς χαντάκια
οἱ δρόμοι μας ἀπόχτησαν γιά... τουρισμὸ κι' αὐλάκια!
Καὶ γίναν οἱ περισσότεροι σὰ ποταμοὶ σὲ χάλια,
πού Βενετιάς θυμίζουνε μαγευτικά... κανάλια!
Γι' αὐτὸ κι' οἱ βουλιαχτάδες μας
(διάβασε βουλευτάδες μας)
θὰ πρέπει νά φροντίσουν,
τουριστικά παγκόσμια νὰ τοὺς διαφημίσουν...!
Καί νά μᾶς προμηθέψουνε Γόνδολες Βενετίας,
γιά τὴ καταπολέμηση δ' ἐπάρατης ναυτίας,
ὅλο καί νά μᾶς στέλνουνε μπόλικες δραμαμίνες,
δουλειῆς ἐδῶ νά κάνουμε τουριστικές καί φίνες!...

★

Ἐδῶ κι' ἂν μόλις μῆγκμασε σὲ Ὀκτωβρίου μῆνα,
πολλοὺς ἤδη καί... ἀρχισε νά μᾶς θερίζ' ἡ πείνα!
Καί μέ τὸ μικροσκοπίο βλέπουμε τὸ ψωμάκι,
μόναχα δὲ στὸν ὕπνο μας τὸ θρεφτικὸ λαδάκι!
"Ὅσο γιά χαρτονόμισμα, σὲ μένα μὴ ζητήσης,
νά βρῆς μέσα στις τσέπες μου κι' ἂν μ'... ἀκτινοσκοπήσης!
Κι' εἶναι, ἀκόμα, δυστυχῶς, ἀρχὴ μαύρου χειμῶνα,
πού τέτοιον δέν αἰσθάνθηκα,
ἂν κι' ὁ φτωχὸς μαράθηκα,
ἀπὸ τίς μπόρες τῆς ζωῆς, κάπου μισὸν αἰῶνα!
Ἐγὼ αὐτὸ καί κάνω ἐκκλήση μὲ τούτες τίς ἀράδες
σ' ἀγαπητοὺς καί τοὺς πιστοὺς, Φίλους συνδρομητάδες,
πῶς ἂν δέν θέλουμε τὸν «Φανό» κι' ἐμένα νά μᾶς χάσουνε
ἀμέσως νά ἐμβάσουνε!
Κι' ἀκόμα ὅτι δέχομαι ἐστῶ γιά προσβολῆς
καί συνδρομῆς... διπλῆς!

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

Σὲ ὠτακουστή

Ἀπ' τὴ προσπάθεια ν' ἀκούς
τί λέν' οἱ διπλανοί σου,
πῆρε τὸ σχῆμα τοῦ χωνιοῦ
τ' ἀχόρταγο... τ' αὐτί σου!
Ο ΛΗΘΟΥΡΙΩΤΗΣ

Περὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν

Χωρὶς πολλῆς περιστροφῆς,
ἀφοῦ τὸ λένε κι' οἱ Γραφεῖς:
«Μακάριοι οἱ φτωχοὶ τῶ πνευ-
(ματι
ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι
τὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν!»
Ἦτοι τὸν Παράδεισο θὰ διοική-
(σωσι
θὰ τὸν χαροῦνε καί θὰ εὐτυχί-
(σωσι
οἱ ἔχοντες τὸν, Νοῦ τους... ἄχα-
(μνόν!
Γι' αὐτὸ καί δέν θέλω ν' ἀρά-
(ξω) κεί μέσα
μὲ τέτοια ἐφόδια, προσόντα καί
(μέσα!
Ο ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

Χαρισμένο στῆ Στ.

Ἐξομολόγηση

Ἐσὸν ἀμαρτωλὸς κι' ἐγὼ
τὰ κρίματά μου ὁμολογῶ!
καί δέν σᾶς λέω ψέματα
μὲ μιὰς ἀγάτης μπλέγματα.

✱

Κι' ἔχει ἡ ἀγάπη μου αὐτὴ
τρανώσει μέσ' στὰ στήθια
γιά κάποια μου γειτόνισσα
πού ἔχει χειλοκέρασα
κι' ὀλόσθητα τὰ στήθια!

✱

Ἐχει καί μιὰ κληματαριά
ἀφράτη καί δροσάτη
πού τὰ γλυκὰ σταφύλια τῆς
μου χτύπησαν στὸ μάτι.
Καί εἶπα μέσα μου κρυφά:
«Νὰ φάω τὰ κορίθια τῆς
ἔστω κι' ἂς εἶναι καί... στιφά.
Κι' ἀφοῦ καλὰ χορτάσω
νά πιάσω καί τὰ στήθια τῆς
μπήξω καί τὴν ξεχάσω...»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Μὰ κείνη σὸν παμπόνηρο
καὶ τοῦ διαβόλου κάλτσα
μυρίστους τὴν προφητῶν
πού πήγα νὰ τῆς σκάσω.
Κι' ἀμέσως μὲ τὸ χέρι τῆς
κι' ἀπὸ τῆς μέσα φάτσα
μούδωσε μουτζες δεκατρεῖς
πού κόντεψα νὰ σκάσω.

Μ. Κ.

ΕΝΑ ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ
ΣΕ ΚΑΘΕ
«ΦΑΝΟ» ΜΑΣ

Ποιός διάολος
εγέννησε
τόν άλλο
διάολο !...

*Ήταν όμορφες οί παλαιές Κεφαλονίτικες έκκλησιές. Κι' οί πραγματικά εύλαβικοί και φιλόπονοι του νησιού παπάδες τις διαπθόρουσαν πεντακάθαρες και τις στολιζανε σάν κουκλίτσες. Ίδιαίτερα στα πανηγύρια τους μ' άσπρίσματα, χρωματίσματα, χρυσαυλάφωματα, με σημαίες, με γιρλάντες, με λουλούδια και μ' ό,τι φανταχτερό και πολύτιμο μπορούσαν να συγκεντρώσουν, στολιζανε τα έκκλησιάκια τους σάν παλατάκια. Τό μόνο μειονέκτημα τών προσεισμιικών έκκλησιών τής Κεφαλονιάς ήταν τό λιγοστό φώς. Γιατί όλες σχεδόν στις πόρτες και στα παραθύρια τους είχαν τά πολύχρωμα τζάμια. Τών όποιων, όμως, τά χρώματα φωτιζανε τις έκκλησιούλες, χαρίζοντας έσωτερικά μιá μυστικοπάθεια, που ζύγωνε τόν χριστιανό πρός τό Θείο!...

Τό πράσινο, τό κίτρινο, τό κόκκινο και τά ρέστα χρώματα που σάν άχτίδες εισχωρούσαν από τά τζάμια στην έκκλησιά, φωτιζανε την άγια Τράπεζα, τό τέμπλο και τις άγιες εικόνες με κάποια μαγεία, σάν κάτι τό αύλο και άπόκοσμο, που σε έφερνε πιό κοντά στη Θεότητα.

*Όσο για τόν Κεφαλονίτη παπά, ήτανε και είναι εργατικός, φιλότιμος, πονόψυχος κι' ειλικρινά πιστεύει, μόνο που κι' αυτός κάπου - κάπου και... βλαστημάει. *Όχι, βέβαια, από άπιστία κι' άσέβεια, αλλά άκακα κι' από μιá κακή συνήθεια, την όποιαν κι' αυτός, σάν Κεφαλονίτης, κληρονόμησε από τους προγόνους του!

*Ό δέ ήρωας του παρόντος μας παπά - Γεράσιμος, δυστυχώς, ήταν ένας από τους πιό βλάστημους Κεφαλονίτες. Άλλά

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΜΑΣ

Κ. Κ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ ΜΕΤΑΞΑΝ ΚΑΙ ΕΥΑΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΝ

Βλέπω τους δύο μας βουλευτές και παιδικούς μου φίλους συχνά να καμαρώνονται μ'... άγάπη, σάν τους σκύλους!... Και με τό θάρρος τό παληό κι' άφού κι' έγώ τους άγαπά, θά σκύψω μες στ' άφτάκια τους δύο λόγια να τους πώ:

«Βαγγέλη και Γεράσιμε,
άν έχετε νιονιό,
κνττάχτε να τά φκιάσετε,
τά μιση σας ξεχάσετε,
γιατί... μπόρα σας έρχεται
άπό τόν Μοθωνιό!»

Κι' ό φίλος Ίδιαίτερος Προέδρου Παπαντρεά θά σας τήν φέρη προσεχώς, περίφημα κι' ώραια. *Ήτοι κι' αυτός για βουλευτής πάει και άποβλέπει κι' έσάς «κοσπέτο μτάκκο» σας, σας σκάθη και τό λάκκο σας, έδώ κατηφορίζοντας, δήθεν, για να μάς βλέπη!...

Και με του Ίδιαίτερου τά μέσα και τη λάμψη τρέμω για σας παληόφιλοι, μήπως και θά σας θάψη!

δέν έτρωγε τό ψωμάκι για να τό δώση στον φτωχόν ένορίτη του, γι' αυτό και τό χωριό του τόν λάτρευε και του συγχωρούσε τη βρωμερή συνήθεια τής βλαστημίας του.

Βάλτε, λοιπόν, με τό νου σας τό χρωματιστό σκοτάδι που φωτιζε την έκκλησιά, προσθέστε πώς εκείνη την Κυριακή ή έκκλησιά φωτιζόταν ελάχιστα, γιατί ό ούρανός ήταν γεμάτος σύγνεφα και φιλόβρεχε. Κι' άκόμα πώς ό φτωχός παπά - Γεράσιμος μόλις και τά κατάφερε από γράμματα να κατακίσει. Και φέρτε τον με τη σκέψη σας στη θημόθυρα για να διαβάση τό άγιο Εύαγγέλιο. *Έχοντας πλάϊ του ένα παπαδοπαίδι δεκάχρονο ζωηρό, να του κρατάη μιá χοντρή άναμμένη λαμπάδα, για να του φωτιζη και να διαβάξη.

*Εκτός όμως από τη φυσική του μικρού ζωηρότητ και τ' άλλα παπαδοπαίδια από μέσα από τό ιερό παίζανε και πειράζανε τό φωτιστή του παπά.

Γι' αυτό κι' ό παπά - Γεράσιμος, ψάλλοντας τό «Σοφία όρθη άκούσωμεν του Άγίου Εύαγγελίου», μωρμούρισε στο μικρό φωτιστή του:

— Άσε, μωρέ, τά παιγνίδια και φώτα μου, από κοντά, για να βλέπω!

Κι' άρχισε την άνάγνωση του άγίου Εύαγγελίου, πιλαπεύωνος συνεχώς από τόν τύρανο φωτιστή του, που τότε του ζύγωνε και τότε του άλάργευε τό φώς τής λαμπάδας.

«Άβραάμ εγέννησε τόν Ίσαάκ. (Προσθέτοντας μωρμούριστα στον μικρόν: «Ζύγωσε πιό κοντά, γιατί στραβώθηκα, μωρέ μπάσταρδε...»). Ίσαάκ εγέννησε τόν Ίακώβ. (Ξαναμωρμούριζοντας στον σατανά ζωηρό φωτιστή του: «Φώτα μου, π' ανάθεμά σε, μωρέ παληόμουλε!>). *Ίακώβ εγέννησε...

*Άλλ' εκείνη τη στιγμή, κάποιος άλλος μικρός μέσα από τό ιερό τσίμπησε τό χεράκι, με τό όποιο ό φωτιστής κρατούσε του παπά τη λαμπάδα. *Ό βοηθός του παπά πόνεσε κι' από τόν πόνο του άλάργεψε τη λαμπάδα. Κι' ό εύλαβικός, αλλά βέρος Κεφαλονίτης παπά - Γεράσιμος, μη βλέποντας τίποτα για να προχωρήση στην άνάγνωση του άγιου Εύαγγελίου, άναγκάστηκε, νευριασμένος και φωναχτά να ουρλιάση:

— Φώτα μου, μωρέ διάολε, να δώ ποιός διάολος εγέννησε τόν άλλον διάολο!...

*Όμως, άμέσως συνήλθε. *Έκαμε εύλαβικά τό σταυρό του, πήρε από τό χέρι του μικρού τη λαμπάδα και με θεία προσήλωση και κατανύξη, έσυνέχισε την άνάγνωση του άγιου Εύαγγελίου, σάν να τη άκούσανε οί ένορίτες του τη βλαστημία του.

Κάνοντας μελίστα πρβλίες στα μαζιά του, χαμηλόφωνες και με κορώνες, μ' όλη τη γλύκα τής ένρηνισ και βαρυτονάλε ώραιάς φωνής του, σά να ήθελε να έξιλεωθή για τό κρίμα του.

■ Από τὰ διαμάντια
τῆς λαϊκῆς μούσας μας

■ Οἱ περιφήμες Κεφαλονίτιες ρίχνες

Ἔλα μωρή καὶ μὴ μιλῆς καὶ μὴ μοῦ κάνης νάζι,
γιατ' ὁ Θεὸς τὴν ὁμορφιά σου ἄνθος τὴν τινάζει!

Ὅπῳχει δυὸ λεγάμενες, ἔχει χαρὰ μεγάλη,
ὄντες κακίῳνει μὲ τὴ μιὰ τὰ φκιάχνει μὲ τὴν ἄλλη!

Δυὸ πιστολιῆς σοῦ πρέπανε μὲ μολυβένια βόλια,
πῶκαστες καὶ μαρτύρησες τὰ μυστικά μας ὄλα.

Ἄφου μωρή μὲ πρόδωσες, εἶσαι μιὰ πεθαμένη
κι' ἡ ὁμορφιά σου πλάϊ μου, σὰ λείψανο διαβαίνει!

Σὲ ἀγαπῶ περιπαθῶς καὶ σ' ἀγαπῶ τοσοῦτο,
ὅπως καὶ ὁ φιλάργυρος πού ἀγαπᾶ τὸν πλοῦτο...!

Ἄσπρα τὰ ρούχα πού φορεῖς, ἄσπρη κι' ἡ φορεσιά σου,
κι' ἄσπρα λουλούδια πέφτουνε, ἀφ' τὴ περπατησιά σου.

Ἄνάθεμα τὴ μάνα σου τὴν κακομοιριασμένη,
πού δὲν μᾶς παντρολόησε νὰ ζοῦμ' εὐτυχισμένοι!

Ἦθελα νᾶχω στὴν καρδιά πόρτες καὶ παρεθύρια,
καὶ μαγερεῖο στὰ σωθικά νὰ μαγευρεῖω... φίδια!

Καρδιά μου! Ἄν εἶσ' ἀπὸ γυαλί κράτα νὰ μὴ... ραῖσης
κι' ἂν εἶσαι ἀπὸ σίδηρο, βάστα νὰ μὴ λυγίσης!

Ἄγάλι - ἀγάλι περπατῶ καὶ χαμηλὰ κυττάζω,
καὶ μοῦπε ἡ ἀγάπη μου πῶς καλογέρου μοιάζω!...

Ὅλ' ἀγαποῦνε τὴν Ἑλιὰ, ἐγὼ θέλω τὰ φύλλα,
ὄλ' ἀγαποῦν τὸ' ἀνύπαντρες κι' ἐγὼ μιὰ χήρα... σκύλα!

Ὅλ' ἀγαποῦνε τὴν ἑλὰ κι' ἐγὼ θέλω τὸ λάδι,
τὰ δυὸ ματάκια... παπαδιάς πού φέγγουν στὸ σκοτάδι.

Ἄν εἶχα τὰ δυὸ μπράτσα σου, κυρά μου, μαξιλάρι,
ποτέ δὲν θὰ φοβόμουνα τὸν Χάρο νὰ μὲ πάρη!

Τ' ἀνήλικα δὲν ξέρουνε μῆτε νὰ φιληθοῦνε,
τὰ χεῖλια στραπατσάρονται ὅταν θά... σαλιωθοῦνε!

Ὅντες σὲ βλέπω νᾶρχεσαι τ' ἀχείλη μου γελάει
κι' ἡ πονεμένη μου καρδιά, σὰν τοῦ πουλιοῦ πετάει!...

Ἄγάπη! Δὲν εἶναι δεντρί, δὲν εἶν' ἄνθος στὴ φέξη,
ὄλλ' εἶναι βᾶτος μὲ κλαριά κι' ἀλλοίμονο πού μπλέξη!

Ἔσε σοῦ πρέπει κόρη μου νὰ τρώς κουλούρ' ἀφράτα
καὶ τ' ἄνητὴ τῆς μπουγαρινιάς νὰ γεύεσαι... σαλάτα!

Ἀγάπαμε νὰ σ' ἀγαπῶ, τί ἄλλο θέλεις πλέον,
τί ἄλλο εἶναι στὴ ζωὴ εὐχάριστο κι' ὠραῖον;

Θάλασσα δίχως κύματα καράβι δὲν στεριώνει
κι' Ἄγάπη δίχως βᾶσανα, ποτέ της δὲν τελειώνει!

ΜΕΤΑ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ

Ἰοκτώβριος 1994

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρ-
μοδίου Ὑπουργοῦ κ. Κλ. Α. Ψε-
με ἀπεφασίσθη ἡ ἀποξήλωσις
τῶν τρισαθλίων παραπηγμάτων
εἰς τὸ ἄλσος Λυκιοαρδοπουλάτων
Ἀργοστολίου.

Οὕτω, λίαν ἐγκαίρως, ἦτοι
μετὰ... τεσσαρακονταετίαν, ἐξη-
λωθήκανε οἱ παράγκες τῆς με-
τασεισμικῆς προσωρινῆς μας
στεγάσεως. Καὶ τ' Ἀργοστόλα-
κι μας ἐκκαθαρίσθηκε ἀπὸ τὴν
κόπρον τοῦ Αὐγείου!... Ἡ ὀ-
πία, πρὸς δόξαν τῶν προηγη-
θειῶν Κυβερνήσεων καὶ ὑπὸ τὰς
...ρίνας τῶν ἀρμοδίων Ὑπουρ-
γῶν καὶ τοπικῶν μας Ἀρχῶν, ἐ-
πὶ μιᾶν τεσσαρακονταετίαν τὴν
πῶλιν ἐμόλυνε.

ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ:
ΡΕΝΑ ΧΡ. ΒΟΥΤΣΙΝΑ (ΒΟΥΝΑ)
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ:
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Γιὰ Δήμους, Κοινότητες, Τρά-
πεζες, Σωματεία, Ὄργανισμοὺς
καὶ Ἐπιχειρήσεις Δρχ. 200

Γιὰ Ἐπιστήμονες καὶ Ἐμπόρους
γενικὰ Δρχ. 100

Γιὰ Ὑπαλλήλους καὶ Ἐργά-
τες Δρχ. 60

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Ἀμερικῆς Δολλάρια 10
Λοιπῆς Χώρες λίρες Ἀγγλίας 4
Γερμανίας Μάρκα 40

Οἱ συνδρομὲς ἀπαραίτητα
προπληρώνονται

Ἀλληλογραφία καὶ Ἐμβόσματα
κ. ΧΡΗΣΤΟΝ ΒΟΥΝΑΝ

Διαχειριστὴν «ΦΑΝΟΥ»
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Μοτοσυκλέττες - Ποδή-
λατα - Ραδιόφωνα - Πι-
κάπ - Ψυγεῖα καὶ ὄλα τὰ
εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως

ΦΘΗΝΑ καὶ ἀπὸ ΝΑΪΛΟΝ

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ
εὐκολίες πληρωμῆς

Στὸ κατὰστημα τῆς ἀπο-
λύτου ἐμπιστοσύνης κ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΕΩΡΓ. Ε. ΣΤΑΘΟΥΛΗ ΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΟΥΡΙΟΥ
Πλατ. Αγ. Σπυριδωνος
Ἀργοστολίου

ΔΥΣΔΥΣΔΥΣΔΥΣΔΥΣΔΥΣ

Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ κίριον

Μία σύσταση καλή

Ἀπὸ εὐλάβεια ἀνυπόμονη

Μὲ δυὸ λαμπάδες σὰ τὸ μπῶτι του, περίμενε ὁ Βασίλης στὴν ἀρχὴ τῆς Γέφυρας τ' Ἀργοστολίου, νὰ ἔλθῃ τὸ ταξὶ νὰ τὸν πάρῃ, γιὰ νὰ πάῃ στὸν Ἅγιο Γεράσιμο νὰ τὶς ἀνάμῃ, σύμφωνα μὲ τὸ τάμα του. Ἀλλὰ στὴ γιορτῆ τοῦ Ἁγίου, ἀπὸ τὴν πολλὴ δουλειὰ πού τοὺς πέφτει, ὅλοι οἱ σωφερέοι μας ἀθέλητα γίνονται ψεῦτες.

Κι' ὁ Βασίλης, στημένος σὰ λαμπάδα, μὲ τὶς λαμπάδες στὰ χέρια του, δικαιολογημένα ἄρχισε νὰ νευριάζῃ καὶ νὰ θυμῶνῃ.

Καὶ καταλαβαίνετε σὲ τί μπουρίνι θρέθηκε, ὅταν, μετὰ... δῖωρο, κατὰπλευσε τ' αὐτοκίνητο γιὰ νὰ τὸν πάρῃ. Πρὸ παντὸς ἡ εὐλάβεια τὸν ἔκαμε ἀνυπόμονο, γι' αὐτὸ κι' ἀπὸ εὐλάβεια ξέσπασε στὸ σωφὲρ του:

— Πάμε, πού νάμπη ὁ διάολος μέσα σου, νὰ τὶς ἀνάμῃ εἰς τὸν Ἅγιο, πού μ' ἔκαμες καὶ τότε βλαστήμησα ἐξήνητα φορές, γιὰ ν' ἀργήσῃς.

Κι' ἀφοῦ ὁ Βασίλης ξαναβλαστήμησε, σταυροκοπήθηκε μὲ κατάνυξη καὶ μπήκε στ' αὐτοκίνητο, γιὰ νὰ πάῃ νὰ προσκυνήσῃ!

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Ἐνθάδε κείται μελαλής ὁ φοβερός Καραμανλῆς γνωστός σκαφτιάς πατρώας (γῆς) στὰ ὄρτα καὶ στὰ ἴσα!

Ὡς ἀσκητὴς πιά ὁ φτωχὸς κι' εἰς Παρίσιους μοναχὸς, πιδ μαῦρος κι' ἀπὸ κόρακα ἀλλὰ κι' ἀπὸ τὴν πίσσα!

ΜΕ ΤΟ ΔΙΚΗΟ ΤΗΣ

Λατρεύει τὸν ἀντρούλη της γι' αὐτὸ κι' αὐτὴ φροντίζει τὸ... ἄνθος τοῦ συζύγου της μὲ φίλους νὰ ποτίζῃ!

Μὰ δὲν τὸ κάνει γιὰ κακὸ οὔτε τὸν κερατῶνει, ἀλλ' ἡ καμμένη δὲν μπορεῖ συχνὰ νὰ μένῃ μόνη!

Στὸ φίλο μου κ. Καραμανλῆ

Ἡ Ἐξουσία πέταξε, ἡ Ἐξουσία πάει,
ἦταν πουλὶ καὶ σῶφυγε καὶ πίσω δὲν γυρνάει!
Γι' αὐτὸ, Κωστή, σοῦ συνιστῶ ἐπάγγελμα ν' ἀλλάξῃς,
γιὰ νὰ περνᾷς τὴν ὥρα σου
καὶ νὰ ξεχνᾷς τὴ μπόρα σου,
μήπως ἀπὸ τὴ φούρκα σου, φτωχε μου τὰ... τινάξῃς!

Μεταξὺ λυγισμοῦ καὶ σάτιρας

Πάλι ἀπόψε

Πάλ' ἀπόψε στ' ὄνειρό μου σ' εἶδα πλάγ μου νὰ γέρνης κι' ἀρμενίζοντας στὰ πλάτια μιᾶς ἀγνωστού ἡδονῆς, στοῦ Πορσίβεισου τὴν πόρτα τῶν Ἐβρων νὰ με φέρνης! καὶ τὰ χεῖλή μου πού καίνε μμυριπόθα νὰ μοῦ παίρνης νὰ δαγκώνῃς, νὰ μοῦ πνίγῃς κάθε ἡχὸν τῆς φωνῆς!

★

Πάλ' ἀπόψε μὲ τὴ βάρκα φαντασίας ταξιδεύω, στὴ σταράχρωμη τὴ ζούγκλα, πολυπόθητου κορμιοῦ σου! Κι' ἂν τὰ μάτια μου σοῦ λένε τί ποθῶ καὶ τί γυρεύω, δὲν τὸ νοιώθεις τὴν Ἀγάπη πὼς ζητῶ — σοῦ ζητιανεύω — Καὶ τρελλαίνομαι, ὁ δόλιος, γιὰ τὴ γλύκα τοῦ Φιλιῦ σου;

★

Πάλ' ἀπόψε μὲ τὴ βάρκα φαντασίας ταξιδεύω, μήπως διὸ μὲς στὴ ματιά σου μιὰ παρήγορη ἀχτίδα, ὅμως πάλι παιδαγωγία τῆς Χαράς μου... ἀμμοχτίζω, σὲ κουφὴ τὸ αἶσθητό μου καὶ τοὺς στίχους μου χαρίζω καὶ τὰ μάτια μου βουρκώνουν, δῖωρος τ' ὄνειρου... ἐλπίδα!

★

Πάλ' ἀπόψε θε νὰ σβύσουν τοῦ «Σινε» φωτὸς λαμπιόνια κι' ἕνα φίλμ μιᾶς ἱστορίας τῆς Ἀγάπης — θὰ χαροῦμαι! Ἴδιοι πόθοι, ὅμοιες λύπες!... Μὰ γοργὰ κυλοῦν τὰ χρόνια καὶ στὰ μαῦρα τὰ μαλλιά μας ἀργοπέφτουνε τὰ χιόνια κι' ἄς βιασθοῦμε θεῖο Νέκτορ τῆς σαρκὸς μας νὰ τὸ... πτοῦμε!

★

Πρὶν νὰ γίνουμε κι' οἱ δυὸ μας «Μίκυ — Μάου» τῆς Ὁθῆς καὶ τῶν χρόνων μᾶς σμιλεύσουν ἀνηλέητα ρυτίδες! Γιατὶ τότε τρισάλφι μας! Θὰ ζυγῶνα, θὰ ζυγῶνῃς γιὰ τὸ χάδι σου θ' ἀπλώνω, τὸ χερράκι σου θ' ἀπλώνῃς, μὰ θὰ πιάνουμε κι' οἱ δυὸ μας μαραμμένες μας... ἐλπίδες!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΠΟ 26)9 ΕΩΣ 9)10)64

Πυρκαϊά, ἐκραγεῖσα εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου Ἀγκῶνας Θηναίας, ἀπετέφρωσεν ἕκτασιν 1.600 στρεμμάτων μὲ ἑκατοντάδες ελαιόδενδρα, ἀμπέλους καὶ ἄλλα καρποφόρα δένδρα.

— Συνελήφθη ὁ Μάριος Χαραλάμπους Γαλιάτσος διὰ τὴν διάρρηξιν τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ καταστήματος Γερασίμου Φατίου Χαλιῶτη καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τριῶν τρώνιστορας.

— Συνελήφθη ὁ Σπυρίδων Μανωλάτος, διότι εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱερέως Ἀργοστολίου αἰδεσθ. κ. Ἱεροθέου Σουρβάνου καὶ τοῦ

ἀφῆρσε τὸ πορτοφόλι μὲ 1.600 δραχμάς.

— Συνελήφθη ὁ λιποτάκτης στρατιώτης Νικόλαος Ἄλεξ. Μανωλιός, ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως, διότι διέρρηξε τὸ καφενεῖον τοῦ κ. Σωτηρίου Τσιλιμιδοῦ, κείμενον εἰς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν τοῦ Ἀργοστολίου, καὶ ἀφῆρσε κέρματα καὶ χαρτονομίσματα περίπου 700 δραχμῶν.

— Ὑπὸ τοῦ Παναγιῆ Νικ. Κουλουμπῆ, κατοικοῦ Ἀγκῶνας, κατεγγράφη ἕνα ἔπιθροστοι διέρρηξαν τὴν οἰκίαν του καὶ τοῦ ἀφῆρσαν 64 κιλά ελαιολάδου. Πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου ἐνεργούνται τὰ δέοντα.

Από τις ιστορίες και θρύλους μας

Το κάστρο της Σιριάς

Όπως γράφουμε οι ιστορικοί μας, στα πανάρχαια χρόνια ή Κεφαλονιά ήταν «τετράπολις». Μ' άλλα λόγια, την αποτελούσαν τέσσερες πόλεις, - κρατίδια, με τὰ δνόματα Κράνη, Σάμη, Πάλλη και Πρόνοι. Γεγονός τὸ ὅποιον διαπιστώνεται κι' ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν πόλεων τούτων, τὰ ὅποια δειχνόμεν τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἀκμὴν τους.

Ἔτσι, μεταξύ τῶν περιοχῶν τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοῦ Κορωνιοῦ διακρίνονται τὰ θεμέλια τῶν Πρόνων. Κι' ἀκόμα ξέρουμε, πῶς εἶχαν τέτοιον ὄχρῳση, μπροστὰ στὴν ὄποιαν κι' ὁ Φίλιππος ὁ Μακεδῶν ἀναγκάσθηκε... νὰ λοξοδρομήσῃ! Κι' ἀντὶ νὰ πολιορκήσῃ τοὺς Πρόνους, νὰ προτιμήσῃ νὰ στραφῇ κατὰ τῆς πλέον εὐάλωτης Πάλλης. Τὴν δὲ ἰσχὺ καὶ τὸ ἀπόρρητο τῶν Πρόνων φαίνεται πᾶσι τὰ χρῶστουσαν στὸ «Κάστρο τῆς Σιριάς». Κάστρο, τὸ ὅποιο ἴσως ἦταν τὸ παλαιότερο κι' ἀναμφισβήτητα τὸ πιδ γερὸ τῆς Κεφαλονιάς. Τὸ δὲ Κάστρο τοῦτο τῶν Πρόνων ἄλλοι τῶν ἱστορικῶν μας τὸ ἀναφέρουνε μὲ τὸ παραπάνω ὄνομα, ἄλλοι ὡς Κάστρο τῆς Σουριάς, ἄλλοι τῆς Συριάς, ἄλλοι τῆς Ὠρηάς (ἴσως ἀπὸ τὸ ὠραιάς) κι' ἄλλοι τῆς Ρηγιάς (πιθανῶτα ἀπὸ τὸ Ρήγισσας). Ἀκόμα δὲ στὰ χεῖλη τοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς τῶν Πρόνων διατηρεῖται ἕνας ὠραιότατος θρύλος. Καὶ μάλιστα ὀφμετρος, πὺ μιλεῖ γιὰ τὴν κατὰκτησὴν τοῦ ἀπὸ τοὺς ἄπιστους Σαρακηνούς. Στίχους τοῦ ἄγνωστου λαϊκοῦ ριμανδόρου, τοὺς ὁποίους αὐτοῦσις καὶ παραθέτομε:

Σ' ὅλα τὰ κάστρα πῆγα κι'
(ὄλα τὰ γύρισσ,
σὰν τῆς Ὠρηάς τὸ κάστρο ἄλ-
λο δὲν εὔρηκα.
Τούρκοι τὸ πολεμοῦσαν χρό-
νον (νοὺς δώδεκα
κι' ἄλλους δεκατέσσαρους οἱ
Σαρακηνοί!
Δὲν ἦτανε ὁ τρόπος νὰ παρτῆ!

Μά, ἕνα σκυλι - σκυλάκι, Τούρ-
(κου παπὰ παιδί:

—Σὰν τί τὸ χάρισμά μου τὸ
(κάστρο νὰ παρτῆ;
—Χίλια φλωριά τὸ χρόνο καὶ
(ἕνα ἄλογο καλὸ
κι' ἡ κόρη ποῦναί μέσα γιὰ
(γυναίκα σου!...

Βάνει μαξιλαράκι τῷ ὄντι γιὰ
(κοιλιά,
βάνει δυὸ σκαμακάκια τῷ ὄντι
(γιὰ βυζιά...
Τὸ γύρο - γύρο πάει καὶ ὄλο
(κλαίγοντας
—Ἀνοίξετέ μου νᾶμπω τῆς
(βαρυμοιρῆς,
ὅπου μ' ἀγκαστρωμένη νὰ κά-
(μω τὸ παιδί,
ὅπου μοι τοῦ καιροῦ μου καὶ
(στὸ μῆνα μου!...

ΣΤΑΣ ΣΤΑΣ ΣΤΑΣ ΣΤΑΣ ΣΤΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΟ

ΚΙ' ΑΜΙΜΗΤΟ

Κάπου μιὰν ὥρα σήμαινε ὁ παπὰ - Γεράσιμος, ἀλλ' οὔτε κουνούπι δὲν ἔμπαινε στὴν ἐκκλησιά του. Γι' αὐτὸ καὶ βγήκε στὸ προαύλιο, παίζοντας τὸ κομπολόι του καὶ περιμένοντας μὴ φανῇ γιὰ νὰ λειτουργηθῇ κανένας χριστιανός, ἐπὶ τέλους!...

Ἄλλ' οἱ ἐνορίτες του περνοῦσαν, τὸν καλημερίζανε καὶ Κυριακάτικα τοῦ λέγανε πῶς ἕνας πάει γιὰ σκάμμο, ὁ ἄλλος γιὰ κλάδεμα, ὁ ἄλλος γιὰ βοσκὴ κι' ὁ τελευταῖος τοῦ δήλωσε πῶς πάει εἰς τὸ «καρτέρι». Γεγονός πὺ ἔκαμε τὸν παπὰ μας ν' ἀγανακτήσῃ καὶ νὰ τ' ἀπαντήσῃ, λογοπαίζοντας μὲ τὴ λέξη «καρτέρι»:

—Καὶ θὰ κάτσω ἐγὼ νὰ καρτερῶ σὰν τὸ κούτσουρο ἢ νᾶμπω μέσα καὶ νὰ λειτουργήσω γιὰ κανένανε διάλογο;

Κι' ἀπὸ τὰ γέλια τοῦ ἔπεσε ἀπ' τὰ χέρια τοῦ κυνηγοῦ τὸ τουφέκι.

Κρίμα νὰ σκοτωθῶ κι' ἔχετε
(τὸ κρίμα μου.
᾽Ωστε ν' ἀνοίξη ἡ πόρτα χίλιοι
(ἐμπήκανε
κι' ὥστε νὰ ξανανοίξη τὸ Κά-
(στρο πήρανε.

Οἱ δὲ ἄτεχνοι τοῦτοι στίχοι τοῦ ἄγνωστου ἢ τῶν ἀγνώστων τῆς Κεφαλονιάς ριμανδόρων, παραλείπουμε νὰ μᾶς δώσουνε χρονολογίες. Ἀπαθανατίζειν ὁμως τὸ ἀπόρρητο τοῦ παμπάλαιου τούτου Κεφαλονίτικου φρούριου, ἀφοῦ μᾶς βεβαιώνει πῶς ἐπὶ 26 χρόνια οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Σαρακηνοὶ δὲν κατῴρθωσαν νὰ τὸ ἐκπορθήσουνε. Κι' ἂν δὲν μεσολαβοῦσαν τὸ τέχνασμα κι' ἡ προδοσία τῆς... ἐτοιμόγεννης, θ' ἀναγκαζόντουσαν καὶ οἱ ἄπιστοι νὰ... λοξοδρομήσουνε, ὅπως ὁ Φίλιππος.

᾽Ὅσο γιὰ τὸ στίχο: «Ἡ κόρη ποῦναί μέσα γιὰ γυναίκα σου». Δὲν ξέρουμε ποιά ἦτανε αὐτὴ ἡ μορφονιά. Τὴν ὅποια πήρε ὁ προδότης γιὰ ἐπιβράβευση τῆς προδοσίας του, μαζὺ μὲ τὰ χίλια τὸ χρόνο φλωριά καὶ τὸ καλὸ ἄλογο.

Κι' ἂν δὲν ἦταν ἡ κόρη τοῦ Βασιλέα τῶν Πρόνων ἢ κάποιου ἄρχου, στὰ σίγουρα θὰ ἦταν ἔρακουστὴ γιὰ τὴν ὀμορφιά της καὶ στοὺς ντόπιους καὶ στοὺς βάρβαρους τοῦ Κάστρου πολιορκητές. Θρύλος ἀξιόλογος γιὰ τὴν ὀμορφιά καὶ πρωτοτυπία του, θρύλος πὺ δειχνεῖ τὴν αἴγλη καὶ τὸ μεγαλεῖο τῶν πανάρχαιων Πρόνων καὶ θρύλος μέσα στὸν ὅποιον θὰ ὑπάρχει καὶ λίγη ιστορικὴ ἀλήθεια.

Γι' αὐτὸ καὶ συνιστοῦμε σ' 5-σους τέτοιον θρύλον μας φτάνουν στ' ἀφτιά τους, νὰ μᾶς τοὺς γράφουνε. Ἔρευνα καὶ προσπάθεια, τὴν ὅποιαν θὰ μπορούσαν ν' ἀρχίσουνε καὶ νὰ τὴν συνεχίσουνε ὁ καλὸς τοῦ νοῦ καὶ τῆς δασκαλοὶ καὶ δασκάλες. Γιατί, ἐπαναλαμβάνουμε, ὅτι καὶ μέσα οἱ τοὺς θρύλους τοῦ κάστρου ποῦ ὑπάρχει πάντοτε καὶ μιὰ μικρὴ ἢ μεγάλη δόσις ἱστορικῆς ἀλήθειας. Ἡ δὲ ἱστορία μας παρουσιάζει πολλὰς σελίδες ἀφώτιστες.

ΤΑΚΟ ΒΑΤΕΣ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

Λαογραφιὸ υαὶ πιὺάντιυο

Ἡ φιλόμουση Κουουβάγια

Στὰ παλῆα Κεφαλονίτικα ἀρχοντικά, ψηλὰ καὶ πίσω ἀπὸ τὴ τζαμόπορτα τῆς εἰσόδου, ὑπῆρχε ἀπαράιτητα ἓνα γυριστὸ ἔλασμα, στὴν ἄκρη τοῦ ὁποῖου κρεμότανε τὸ... κουδούνι.

Ὅποια, λοιπόν, τζαμόπορτα τοῦ παλατιοῦ τοῦ ἀφέντη θὰ ἄνοιγε, ἐκεῖνος θὰ ἄκουγε τὸ κουδούνι. Κι' ἄλλοι λένε, πὼς τὸ κουδούνι τὸ εἶχανε οἱ γαλαζοαἵματοι γιὰ μεγαλεῖο. Ἄλλοι, πὼς γιὰ νὰ ξέρουνε ποιοὶ μπαινοβγαίνουνε στ' ἀρχοντικά τους. Ἄλλοι, πὼς γιὰ νὰ μὴ μποροῦνε τὰ θηλυκὰ τους νὰ ξεπορτίζουνε κατὰ τὴς νύχτες. Κι' ἄλλοι, γιὰ νὰ μὴ τοὺς κλέφτουνε οἱ ὑπῆρέτες τους... Ἄλλ' οἱ σεισμοὶ τοῦ 1953 σάρωσαν συθύμελα καὶ τὰ τελευταῖα ἀρχοντικά τῆς Κεφαλονιάς καὶ κανένας δὲν ξανασκέφτηκε νὰ ξαναβάλῃ τὸν γραφικὸ βραχίονα μὲ τὸ μπρούτζινο κουδούνιακι, πού τὸ μισόφωτο τῆς τζαμόπορτας ἔλαμπε σὰ χρυσάφι.

Τὰ δὲ κουδούνια τῶν ἀφεντάδων ἔνῃ ἀντικατάσταση καὶ πεζὰ καὶ ρουτινιέρικα ἠλεκτρικὰ κουδούνιακια μὲ τὸ κουμπάκι στὸ ξώπερτο.

★

Τὸ μόνο δὲ κουδούνισμα, πού τώρα ἀκούγεται στ' Ἀργαστόλι, εἶναι, μὲ τὴ... σπαρτσίνια (σχοινάκι). Καὶ σὲ δύο μοντέρνες ἐπαυλεῖς τῶν οἰκογενειῶν Πινιατῶρου καὶ Μεταξά - Δεστοῦνη.

Τόσον οἱ κ. κ. ἀδελφοὶ Πινιατῶρου στὴ «Λάσση», ὅσον καὶ οἱ σεβαστὲς κυρίες Ἄγνη Μεταξά μὲ τὴν κόρη τῆς κ. Ὑπατίαν Δεστοῦνη, διατηροῦνε στ' ἀρχοντικά τους τὸ παλαιὸ κουδούνισμα. Κουδούνισμα μὲ μιὰ συγκινητικὴ καὶ βουκολικὴ μελωδία, πού μᾶς θυμίζει τὰ περίφημα κουδούνια τοῦ μακαρίτη καλλιτέχνη Ἄττικ καὶ τῆς ἀδέχαστης «Μάντρας» του.

Δηλαδή, πλῆι στὸ ξώπορτο τοῦ σπιτιοῦ κρέμεται μιὰ σπαρτσίνια, πάνω στὴν ὁποία εἶναι δεμένα καμμιὰ δεκαριά κουδούνια, μικρά, μεγάλα καὶ μεγαλύτερα, ἀπὸ κοπάδια κι' ἀπὸ τσοπάνηδες. Καὶ γιὰ νὰ χτυπήσης τὸ πρῶτότυπο τοῦτο τοῦ σπιτιοῦ

χτυπητήρι, τραβάς τὸ σχοινάκι. Κι' ἀκούς μιὰν ὑπέροχη ἄρμονία σὰ νὰ διαβαίνῃ κοπάδι, τὸ ὁποῖο λὲς κι' ἀπομακρύνεται καθὼς σβύνει ὁ ἦχος τοῦ κουδούνισματος. Ὅπως πρὶν ἀπὸ 30 ἕως 40 χρόνια ἀπολαμβάναμε τὴ βουκολικὴ αὐτὴ μελωδία στὴ σκηνὴ τῆς «Μάντρας» τοῦ μάγου καλλιτέχνη Ἄττικ.

★

Ἔθιμο ὠραῖο, γραφικὸ, ποιητικὸ καὶ κάπως ποιητικὸ, πού συγκινεῖ ἰδιαίτερα τὸν ἀδιόρθωτο Βουνά. Γι' αὐτὸ καὶ κάθε καλλιτέχνη καὶ διανοούμενο, πού μᾶς ἐπισκέπτεται, τὸν παίρνει ὁ Βουνάς καὶ τὸν πηγαινεὶ νὰ τὸ ἀπολαύσῃ!...

Χωρὶς ὁ ἀδιάκριτος νὰ παίρνῃ τὴν ἄδεια τοῦ κουδούνισματος, οὔτε νὰ σκέφτεται ἂν οἱ οἰκογενεῖες τῶν κατόχων τους εἶναι μεσημέρι κι' ἡσυχάζουνε ἢ εἶναι μεσάνυχτα καὶ κοιμούνται.

Κι' ἔλεγε ὁ Βουνάς, ὅτι εἶναι ὁ μόνος πού ἀνεράταγα ἐνοχλεῖ τὸν φίλο του καὶ τῆως βουλευτὴ τῆς Κεφαλονιάς κ. Νικόλαον Πινιατῶρου. Ὅμως, ὁ Νικολάκης

ΣΑΣΣΑΣΣΑΣΣΑΣΣΑΣΣ

Σ' ΕΝΑ ΠΑΠΑ

Ἐάν, παπά μου, ἤξερες τί κάνεις καὶ τί λές, θάνοιωθες τὸ ἄμαρτίε σου πολλές κι' ἄμαρτωλές!

Κι' ἀντὶ γιὰ μᾶς νὰ δέσσαι καὶ λειτουργᾶς ἀκόμη, μέρα καὶ νύχτα τοῦ Θεοῦ θὰ ζήταγες συγγνώμη!...

Κι' ἔλπιζε μόνο στὸν Θεὸ ...ποινὲς πὼς θὰ χάριση, σὲ θλάκες καὶ ἀμόρφωτος πού θᾶχουν ἄμαρτήσαι!

ΣΕ ΓΙΑΤΡΟ ΜΑΣ

Χάρις σὲ σὲ στὴν πόλι μαὶ θ' ἀνοίξῃ μόνι - μόνι καὶ κηδεῖον γραφεῖο!... Κι' ἀφοῦ τὸ κοιμητήριον πού δίνεις εἰσιτήριον, γι' ἄρρωστους σου δὲ φτάνει, πρέπει νὰ φκιαξ' ὁ Δῆμος μας κι' ἄλλο... νεκροταφεῖο!

τελευταῖα τὸν... παρηγόρησε:

—Ποῦ νὰ στὰ λέω, Βουνά μου! Δὲν ἔκλεισα μάτι δὴ τὴ νύχτα.

—Ἦσουνα ἄρρωστος, Νίκο μου;

—Μωρέ, τί ἄρρωστος μοῦ τσαμπουνάς; Μιά κουκουβάγια, π' ἀναθεμάτηνε, δὲν μ' ἄφησε νὰ κοιμηθῶ.

—Θὰ ἦλθε καὶ θὰ ἔσκουζε στὸ παραθύρι σου!...

—Πάλι δὲν κατάλαβες τί συνέβηκε.

—Δηλαδή;

—Μωρέ, π' ἀναθεμάτηνε, θὰ ἦταν... φιλόμουση ἢ ἀφιλότιμη!

—Δὲν καταλαβαίνω τίποτα, Νικολάκη μου.

—Ποῦ νὰ καταλάβῃς, μπουμπουνοκέφαλε...

Κι' ὁ Νικολάκης ἀναγκάσθηκε νὰ ἐξηγήσῃ λεπτομερικὰ στὸν χοντροκέφαλο τὸν Βουνά τὴν αἰτία τοῦ ξενυχτιοῦ του:

—Θὰ ἦταν μεσάνυχτα, ὅταν ἄκουσα τὰ κουδούνια μου νὰ σημαίνουν. Καὶ στὴν ἀρχὴ νόμισα, πὼς θὰ ἦσουνα ἐσὺ ὁ... διακριτικώτατος μὲ κάποιους φίλους σου. Ἄλλὰ καὶ κατὰ τὴ μία καὶ κατὰ τὴς δύο καὶ μέχρι σχεδὸν τοῦ ξημέρωσε, κάθε τόσο χτυπούσανε τὰ κουδούνια. Μωρέ, τί διάλοιο, σκέφτηκα, ἔπαθε ἀπόψε ὁ ἀναθεματισμένος ὁ Βουνάς καὶ δὲν μ' ἀφήνει νὰ κλείσω τὰ μάτια μου; Καί, θγαίνοντας κατὰ τὸ χάραμα, ἀναγκάσθηκα, Βουνά μου, ν' ἀναγνωρίσω πὼς ἄδικα σὲ κατηγορήσα. Γιατί, μὲ τὴ σπαρτσίνια μου ἔπαιζε δὴ τὴ νύχτα μιὰ κουκουβάγια!...

Κι' ὅπως κατάλαβε, στὸ φινάλε, ὁ μπουζουκοκέφαλος ὁ Βουνάς, ἢ φιλόμουση αὐτὴ κουκουβάγια, πού δὲν ἄφησε τὸν Νικολάκη νὰ σφαλίσῃ τὰ μάτια του, κάθε τόσο φτερούγιζε ἀπὸ τὰ δέντρα ὡς τὴ σπαρτσίνια. Καὶ μὲ τὸ φτερούγισμα καὶ μὲ τὸ βάρος τῆς προκαλοῦσε τὸ ὀλονύχτιο βασανιστήριον τοῦ Νικολάκη καὶ τὴν φιλίμουση.

Καὶ ἐξ αἰτίας τῆς φιλόμουσης κουκουβάγιας, ὁ Νικολάκης δὴ τὴ νύχτα... εὐχότανε τὸν ἄτυχο τὸν Βουνά.

ΕΛΑΦΟΤΕΡΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΓΡΑΦΙΟΥ

ΟΙΓΩΣ ΚΥΛΑΕΙ Ο ΜΗΝΑΣ

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΑΡΧΙΣΕ

«Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Την έσπεραν τής 7ης Ὀκτωβρίου ἀφίχθῃ εἰς Ἀργοστόλιον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ νέου πολιτικοῦ κόμματος ἡ «Νέα Δημοκρατικὴ Κίνησις» κ. Χαράλαμπος Γερασίμου Ποταμιάνος. Ὁ τέως πτέραρχος τῆς Βασ. Ἀεροπορίας καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὑπασπιστῆς καὶ ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Παύλου, ἠθέλησε τὸ ξεκίνημα τῆς πολιτικῆς του σταδιοδρομίας νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του.

Παρὰ τὸ βροχερὸν τοῦ καιροῦ, εὐάριθμοι Ἀργοστολιῶτες ἐξ ὅλων τῶν παρατάξεων παρηκολούθησαν τὴν ὁμιλίαν τοῦ νέου πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ, χειροκροτήσαντες θερμότατα τοῦτον. Διότι ὠμίλησε μὲ ἀπλότητα καὶ σεμνότητα, χωρὶς νὰ καταφερθῇ κατ' οὐδενὸς κόμματος.

Ὁ πρῶν πτέραρχος κ. Χαράλαμπος ἱερέως Γερασίμου Ποταμιάνος γεννήθηκε τὸ 1906 στὸ Ζαχαρὶ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου ὑπάρτει ὡς ἐφημέριος τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας ὁ πατέρας του.

Ἐφοίτησε στὴ Σχολὴ Ναυτικῶν Δοκιμῶν καὶ ἐγένετο σημαιοφόρος τοῦ Β. Ναυτικοῦ τὸ 1927. Μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποσημηγῶ ὑπαρτάσσεται εἰς τὴν Βασ. Ἀεροπορίαν τὸ 1931 καὶ μετακαταδύεται στὴν Κεντρικὴ Ἀεροπορικὴ Σχολὴ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας.

Ἐπολέμησε στὸ Ἀλβανικὸ μέτωπο ὡς διοικητῆς μοίρας βομβαρδιστικῶν διετέλεσεν ὑπασπιστῆς καὶ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ Βασιλέως Παύλου, ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τῆς ἀεροπορίας καὶ πρόεδρος ἢ σύμβουλος τῆς ἀφάρων ἰδρυμάτων καὶ ἐταίρων.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ ΜΟΙΡΑΣ ΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο.

Μεταξὺ 1ης καὶ 13ης τρέχοντος κατέπλευσαν καὶ παρέμειναν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀργοστολίου Ἰταλικά καὶ Ἑλληνικά πολεμικά πλοία, ἀποτελοῦντα μοίραν στόλου τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τὰ ὅποια ἐξετέλεσαν γυμνάσια εἰς τὸ Ἰόνιον Πέλαγος.

ΝΕΕΣ ΔΩΡΕΕΣ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΜΑΣ

Κατὰ τὰ ἐγκαινία τοῦ Γυμνασίου τῶν Κεραμιῶν, ὁ μέγας εὐεργέτης μας κ. Γεώργιος Βεργωτῆς, ἀπαντῶν εἰς τοὺς εὐχαριστήσαντας τοῦτον διὰ τὰ μεγάλα ποσά, τὰ ὅποια προσέφερε διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάρου τοῦ Γυμνασίου, προσεφέρθη ν' ἀνοικοδομηθῇ καὶ τὰς ἀπαιτούμενας κατοικίας διὰ τὴν οἰκογενειακὴν στέγασιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου.

Οἱ εἰς Λονδίνον ἐφοπλισταὶ κ. κ. Παναγῆς καὶ Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος προσέφεραν 100 χιλιάδες δραχμὲς γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς «Κοργιαλενίου Βιβλιοθήκης» Ἀργοστολίου, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς τῶν Νικολάου.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Κατὰ τὰς γενομένας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου Ἀργοστολίου ἀρχαιρείας διὰ τὴν ἀνάδειξιν Προεδρείου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐξέλεξαν:

Πρόεδρον τὸν δήμαρχον Ἀργοστολίου κ. Γεράσιμον Δανάτον, ἀντιπρόεδρον τὸν δήμαρχον Ληξουρίου κ. Στυρίδωνα Ἀντανέλλον, καὶ μέλη τοῦ προεδρείου τοὺς κ. κ. Δημ. Γρουζῆν, κοινοτάρχην Σκάλας, Στυρίδωνα Νικολετᾶτον Κομητᾶτων, Σπυρ. Σκαφιδᾶν Χαυδάτων, Στέφ. Κόκαλην, δημοτικὸν σύμβουλον Ἀργοστολίου, καὶ Γεράσιμ. Τρεμουτάνην, κοινοτικὸν σύμβουλον Σάμης.

Τοὺς ὁποίους ἡ ἐφημερίδα μας συγχαίρει ὀλόθερμα.

ΕΝΕΒΟΛΙΑΣΘΗΣΑΝ 11.986 ΑΤΟΜΑ

Ὅπως μᾶς ἐγνώρισε τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον τοῦ νομοῦ μᾶς κατὰ τὴν πρῶτην φάσιν τοῦ ἀντιπολιτισμικοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐνεβολιάσθησαν 11.986 ἄτομα. Ἡ χορήγησις τῆς δευτέρας δόσεως τοῦ ἐμβολίου Σημηπίν θὰ ἀρχίσῃ τὴν 1ην Νοεμβρίου καὶ θὰ λήξῃ τὴν 7ην Ἰδίου μηνός.

ΝΕΚΡΟΛΟΥΛΟΥΔΑ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΙΛΑΝΔΟΣ

Ζυγώνοντας τὰ 90 του χρόνια, μᾶς ἔφυγε ἀπὸ τῆ ζήση κι' ὁ ἀξέχαστος Γερασιμάκης. Ἐκ τῶν τελευταίων τῆς παλαιᾶς σέ ἦθος, σὲ πνεῦμα, σὲ μόρφωση καὶ σ' ἀνθρωπιὰ Φρουρᾶς τοῦ Ἀργοστολίου. Ἀθόρυβος, εὐγενικός, μὲ τὸ χαμόγελο τῆς ἀγάπης, σ' ἀγκάλιαζε στοργικά μὲ τὰ γλυκά του μάτια, κάνοντας πάντα γύρω του τὸ καλὸ.

Γενεὲς μόρφωσε σὰν καθηγητῆς τῶν Νομικῶν, ἐποχὴ ἀφήσεν αἰ ὑπὸ τὴν προεδρίαν του συνεδριάσεις τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου μας. Παρὰν πάντοτε σὲ κάθε κοινωφελῇ ἐκδήλωσιν, παράδωκε τὴν ὠραία σκυτάλη του σὰ παιδιὰ του, ποὺ ἐπάξια συνεχίζον τὸν ἀξιοθαύμαστο δρόμο του.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ὑπέροχε σ' ὄλα καὶ κοσμογάπητε Γερασιμάκη.

Ο ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΤΟΥ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἀφίχθῃ καὶ παρέμεινε εἰς τὸ ἰδιαιτέρον χωρίον τοῦ Καραβάδος ὀλίγας ἡμέρας ὁ διευθυντῆς τοῦ ἰδιαιτέρου Γραφείου τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀνδρέας Μοθανίως.

Οἱ πρόσφατες συνεχῆ ἐπισκέψεις τοῦ κ. Μοθανίου εἰς τὴν νῆσον μας καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ διάθεσις κονδυλίων διὰ τὴν ὀδοποιίαν εἰς τὸν νομόν μας, καθὼς καὶ αἱ ἐπαφαὶ του μετὰ τοπικῶν πολιτικῶν παραγόντων, προοιωνίζουσι τὴν προσεχῆ τούτου κάθοδον εἰς τὴν πολιτικὴν, ὡς ὑποψηφίου εἰς τὸν νομόν μας τῆς Ἐνώσεως Κέντρου.

ΝΕΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

Ὅπως μᾶς ἀνεκοίνωσεν ἡ ἀρμόδια Ὑπηρεσία, ἀπὸ 26)6 μέχρι 10)10)64 διετέθησαν πιστώσεις: 1) 600 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἀπαρχακίην μας ὀδοποιίαν. 2) 300 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ὁδοῦ Ἐλαίου ἐργαζομένης πρὸς Καπανδρίτη καὶ 3) 300 χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν συντήρησιν, τεχνικά ἔργα καὶ ἐπισκευὴς τῆς ὁδοῦ Τσελεντάτων - Φισκάρδου.

Ἡ τοπικὴ μας ἐγκυκλοπαίδεια

Πρέπει νὰ ξέρετε

Ὅτι:

● Ὁ Νικόλαος Βαλσαμάκης ἀπὸ τὸ χωριὸ Πεσσάδες τῆς Λειβαθοῦς, ἴδρυσε στὴν Ἀθήνα τὴν «Πιστωτικὴ Τράπεζα».

—Τῆς ὁπρίας διετέλεσε ὁ πρῶτος διοικητῆς, ἦτοι ἀπὸ τὸ 1872 μέχρι τὸ 1877, πού τὸν βρῆκε ὁ θάνατος.

● Γιὰ τὸν διατελέσαντα συνωνυμὸν τὸ ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης (1879—1880) Νικόλαον Βαλσαμάκη τὸ Μαρίνου ξέρουμε πῶς:

—«...ὑπῆρξεν ἐκ τῶν δραστηριωτέρων μελῶν τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος κι' ἀγωνίσθηκε σθεναρῶς διὰ τὴν ἀποτίναξιν τῆς Βρετανικῆς τυραννίας καὶ διὰ τὴν Ἐνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, συνεργαζόμενος κυρίως μετὰ τῶν ἡγετῶν τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ Γερασίμου Λιβαδά καὶ Δημητρίου Μηλιαρέση...».

● Τὸν Μεγάλον τοῦ Γένους Διδάσκαλον Νεόφυτον Βάμβαν συναντοῦμε διδάσκοντα στὸ Ἄργοςτῶλι κι' ἀργότερα (1823—1828) στὴ «Σχολὴ τοῦ Κάστρου» ἢ ὁποία θεωρεῖται μίᾳ ἀπὸ τῆς καλύτερες στὴν Ἑπτανήσο ἐπὶ Ἀγγλικῆς «προστασίας».

—Μεταξὺ δὲν τῶν μαθητῶν του συγκαταλέγονται καὶ οἱ κατόπιν πρωτορίζοσπάστες Ἡλίας Ζερβὸς καὶ Ἰωσήφ Μομφερράτος.

—Στοὺς ὁποίους ὁ Βάμβας ἐνεφύσησε τὴν ἐθνικὴν του πνοὴν κι' ἀναπτύξανε κατοπινὰ τὴν ἀξιοθαύμαστη Ριζοσπαστικὴ δράση τους.

● Σὰν ἐκπονητῆς τοῦ σχεδιαγράμματος τοῦ σωζόμενου στὴν Κεφαλονιά «Φρουρίου τῆς Ἄσσου» κι' ὁποῖος μάλιστα τὸ θεμελίωσε, με' συνεργάτη τὸν μηχανικὸ Μ. Ρασπὸν, ἀναφέρεται ὁ Μαρίνος Γκεντιλίνης.

—Ἡ διάρκεια τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ δευτέρου τοῦτου μεγάλου Βενετσιάνικου Κάστρου κράτησε ἀπὸ τὸ 1593 μέχρι τὸ 1595, δηλαδὴ τρία χρόνια.

—Οἱ δὲ τότε κατακτητῆς τῆς Κεφαλονιάς Βενετσιάνοι τὸ χτίσανε ὄχι τόσο γιὰ τὴν ἀσφάλεια

τῶν κατοικοῦντων στὰ θόρεα τοῦ νησιοῦ, ὅσον... ὑπὸ τὴν σκιάν του, νὰ χρησιμοποιήσουνε τὸ λιμανάκι τῆς Ἄσσου, σὰν πολεμικὸν τοὺς Ναύσταθμο.

—Μὴ τὴν πραγματικὰ δὲ μαγευτικὴν τοποθεσίαν τῆς Ἄσσου, συγκινήθηκε ἀργότερα ἰδιαίτερα κι' ὁ Ἀγγλος τοποτηρητῆς σὲρ Κάρολος Νάπιερ.

—Κι' ὁ ὁποῖος πρότεινε στὴν Κυβερνήσει τὸν σὰ τὴν πιὸ κατάλληλην τοποθεσίαν, γιὰ τὴν ἐγκατάστασιν Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου τῶν Βρετανῶν.

● Γιὰ τὴν οἰκογένειαν Πανά, ὁ ἱστορικὸς τῆς Κεφαλονιάς Ἡλίας Τσιτσέλης μᾶς βεβαιώνει:

—Ὅτι τὸ χωριὸ Σπαρτιά τῆς περιοχῆς Λειβαθῶ «ἦτο ἢ παλαιὰ τῶν Πανάδων κατοικία. Ὅτι ἀπὸ τοῦ 1.500 ἢ οἰκογένειας Πανά, ἀναγράφοντας σὰν τῶν εὐγενῶν τῆς νήσου» καὶ πῶς τὸ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀνῆκε στοὺς Πανάδες.

—Ὁ ἴδιος ἱστορικὸς μᾶς δίνει καὶ τὰ παρακλάδια τῆς οἰκογένειας Πανά, ἀναγράφοντας σὰν Πανάδες τῆς οἰκογένειας Παπαδάτου, Καπιτοῦ, Λοιζάτου, Δοναδάτου, Λυμπεράτου καὶ παλαιότερα Ἀλοῖσιου καὶ Γαετάνου.

—Μνημονεῦει δὲ τὸν Σπυρίδωνα Πανάν - Καπιτοῦν ὡς σατυρικὸν καὶ λυρικὸν ποιητὴν τῆς Κεφαλονιάς κι' ὁποῖος μάλιστα ἔκαμε καὶ μίαν ὠραιότατην παρωδίαν τῆς Ἰλιάδας.

—Ἄλλος καλὸς σατυρικὸς ποιητῆς ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῶν Πανάδων ἦτανε καὶ ὁ Δημήτριος (1826—1856).

—Ποὺ πέθανε νεώτατος καὶ οἱ συγγενεῖς του ἐξαφανίσανε τὰ σατυρικά του, σὰ προσωπικὰ πού πεiráζανε.

—Μὲ κουρφαῖο σατυρικὸ ποιητὴ τὸν Παναγιώτη Πανά, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὰ Σπαρτιά τὸ 1832 κι' αὐτοκτόνησε στὴν Ἀθήνα τὸ 1896.

—Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ γνωστὸ ποιητικὸ καὶ δημοσιογραφικὸ ἔργο τοῦ Παναγιώτη Πανά, ξέρουμε πῶς συνεργάσθηκε στ' Ἄργοςτῶλι με' τοὺς Δημήτριον Ζερβὸν καὶ Ἀνδρέαν Μομφερράτον στὴν ἔκδοσιν καὶ σύνταξιν τοῦ «Κερανοῦ».

—Καὶ γιὰ τὴν Ριζοσπαστικὴν δράσιν τοῦ Παναγιώτη Πανά ἕνας ἐκ τῶν ἱστορικῶν μᾶς προσθέτει:

—«...Τῆς νευρώδους γραφίδος τοῦ Πανά καὶ τῆς βαθείας γνώσεως τῶν Ριζοσπαστικῶν θεμάτων, γνῶσται οἱ ἐν τῇ νήσῳ Ριζοσπάσται, ἀνέθεντο τοῦτω τὸ 1858 τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» τῆς Κερκύρας».

—Στὴ δὲ ἐφημερίδα τοῦτῃ τῆς Κέρκυρας ὁ Πανάς ἀπάντησε ὅτι ὁ Ριζοσπαστισμὸς στὴν Κεφαλονιά ἐπιδιώκει τὴν Ἐνωσὴν ὄχι με' ἰκεσίες, ἀλλὰ σὰν δικαίωμα τοῦ Λαοῦ.

Ἀρχαῖον ἐπίγραμμα

᾽Ωδε εἰσὶν ἐργάτες μας χρονάκια σπιτωμένοι,
χωρὶς καὶ γιὰ τὰ σπίτια τους νὰν' ἐξασφαλισμένοι!...
Καὶ τρέμουνε τὴν... Ἐξωσθ, μὴ πάθουνε καμμὴν ὥρα,
ἀφοῦ σ' αὐτὸν τὸν τόπον μας καὶ σ' ἔνδοξή μας Χώρα,
δὲν βρίσκεται ἀρμόδιος νὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ,
νὰ φικιάσῃ τὰ πρεπομένα

ἦτοι τὰ ἀπαιτούμενα
ΧΑΡΤΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ, γιὰ νὰ τοὺς χορηγήσῃ.

Κι' ὡς νὰ βρεθῇ... ἀρμόδιος καθήκον του νὰ καμῇ,
ἢ Ἐργατιά μας θὰ ρωτᾷ
καὶ φυσικὰ θὰ χαιρετᾷ
τοὺς Ὑπουργοὺς... Ρωμαῖσι μὲ... διάπλητην παλάμη!

ΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

■ Πενήντα
χρόνων...

Πικάντικες
ἀναμνήσεις... ■

(Σημείωση «Φανού»: Μὲ χαρὰν μας παραχωροῦμε τὴ παρούσα σελίδα μας στὸν συνεργάτη μας κ. Μ. Κ., πού πρόθυμα κι' ἀπλέρωτα θὰ μᾶς χαρίζη σὲ κάθε τεῦχος καὶ μιὰ πικάντικη θύμιση, παρυσιατικά καὶ εὐχάριστα ἐπινοητικὰ ἀναμνησκόμενος τοὺς τύπους καὶ τὶς φάρσες τοῦ ἀξέχαστου παρελθόντος).

Μιὰ μακάβρια φάρσα

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Μ. Κ.

Γύρω στὰ 1913 — 1916:
Μία ἀχώριστη συντροφιά: τὰ βράδια, μὲ τὰ πρωτοβόρξια: Γιάννης Ἰγγλέσης (πιλοποιός), Γιάννης Μωραΐτης ἢ Κάτσης (ἀρχιμαγειρεύς), Κωνσταντίνος Τσιμπάκης (ὕποδηματοποιός) καὶ ὁ Κουτσμπάμης (ράφτης). "Ὅλοι τοὺς μανιακοὶ ἐρασιτέχνες ψαράδες τοῦ δρόγγου καὶ τῆς Σμύρνας. (Τὰ ψάρια αὐτὰ φωλιάζουν στὶς τρύπες τῶν ἀκτῶν, ἀπὸ τὰ πρωτοβόρξια κι' ὕστερα). Πού τοὺς ἔβρισκες, πού τοὺς ἔχανες σὰν ἀρχίζαν τὰ πρωτοβόρξια κι' ἔμπαινε ὁ Ὄχτώδης; Στὸ ψάρεμα τοῦ δρόγγου καὶ τῆς Σμύρνας. Πεδίον δράσεως: Ἀπὸ τὴ Ντουγάνα, μῶλο — μῶλο μέχρι τὸ Μέτελα καὶ τὸ Μαϊστράτο κι' ἀκόμη πιὸ μακριά: Μέχρι τὸν Πέα Μύλο (Τρομπέτα) καὶ μέχρι τὸ Φανόρι τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου. Ποτὲ ὅλοι τοὺς μαζί στὴ σειρά καὶ τότε χωρισμένοι. Τοὺς ἔβρισκε πολλές φορές τὸ χάραμα ψαρεύοντας, καὶ μὲ μάτια πρσιμένα ἀπὸ τὴν ἀργύρνια πῆγαιναν γιὰ τὰ μαγαζιά τους.

Καὶ καλὰ ὅλοι οἱ ἄλλοι, μὰ ὁ Ἰγγλέσης ποῦχε γυναικὶ καὶ μικροπαῖδια;

Οἱ ἄλλοι τοὺς, κάπως ἀλαφρότεροι ἀπὸ οἰκογενειακὲς σκοτούρες, μὰ ὁ Γιάννης ὁ Γκλέσης; Τέσσερα παιδιά, δύο καὶ δύο καὶ γυναικὰ. Σύνολο πέντε κι' αὐτὸς ἔζη. Καὶ τὰ παιδιά ὅλα μικρὰ ἔκτοτε ἀπὸ τὸ πρῶτο του ἀγόρι.

Χτυπιότανε ἡ κακομοίρα ἡ Γιαννάκινα ἢ Γκλέσινα γιὰ τὰ ξενύχτια του καὶ τῆ... προκοπὴ του. Μὰ αὐτὸς τὸ χαθὰ του.

"Ἡ γκρίνια τῆς (καὶ μὲ τὸ δίκιο τῆς) ἦτανε ἄλλο πράγμα. Γιατὶ μίπητος ἔφερε καὶ ποτὲς κανένα ψάρι στὸ σπίτι; Ὅλα στὴ ταβέρνα τοῦ Ποντικοῦ ἢ τοῦ Κωσταίου μὲ τοὺς φίλους. "Ἔτσι ἔκαναν ὅλοι τοὺς. Ἀμὰ ἔβγαζαν κανένα ψάρι, τὸ ἄλλο βράδυ τῶσαν ζεῖκι. Κι' ἔτσι ἡ Γιαννάκινα ὅλο καὶ

γκρίνιαζε πού τὴν ἄκουε ὅλη ἡ γειτονιά.

"Εἶδε καὶ ἀπέειδε ὁ Γκλέσης κι' ἀποφάσισε νὰ νοικοκυρευτῆ. Γι' αὐτὸ ἔδω καὶ κάμποσο καιρὸ, ἔκοψε τὶς παρέες καὶ τὴ ταβέρνα. Καὶ σὰν ἔβγαζε πότε—πότε καὶ κανένα δρόγγο, γραμμὴ γιὰ τὸ σπίτι!

Ναὶ, καλὰ ὅλα τούτα, ἀλλὰ τὴ πωλοπορεία τί τὴ κάνεις; Χρόνια καὶ χρόνια φάγανε νερὸ κι' ἀλάτι μαζί. Πῶς ἔτσι ξεφρῖνικὰ νὰ κόψουμε τὸ σχοινί;

Καὶ χωρὶς νὰ καλοξεταστῆ τὸ ζήτημα, μῆπκε σὲ ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιο τῆς «φάρσας»... γιὰ ἐκδίκηση!

"Ἐνα γάμα (Γ) σχημάτιζε ἡ ἐξώπορτα τοῦ Γκλέση μὲ τοῦ μου.

Στὴν κυρία
πού μ' ἔννοεῖ!

"Υπόστηκα κυρία μου τοῦ χρόνου τὴ φθορά, μ' ἔννοεῖς τί... ἔννοῦ ἦτοι τὴ συμφορά...!

Ἀυτό, λοιπόν, ὅπου ποθεῖς, κυρία μου, δὲν σοῦ κάνει δὲν λειτουργεῖ πιὰ, δυστυχῶς, κι' ὅλο κοιμάται συνεχῶς, μὲ ἔννοεῖς τί... ἔννοῦ πῶς κάνει νάνι — νάνι!

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΦΙΛΟΥΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥΣ

Ἐχομα χρόνια πολλὰ γιὰ τὴν ὀνομαστικὴν τους μὲριτὴ καὶ τοὺς ζητάω συγγνώμην πού δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν ἡ ὑγεία καὶ ἡ τσέπη νὰ εὐχρηθῶ στὸν καθένα τους ἰδιαίτερα.

ράγιο μιανοῦ γείτονα. Καὶ ἡ πωλοπορεία πού γνώριζε τὰ βίτια του, ἕνα βράδυ πούλειπε στὸ ψάρεμα μονάχος του ὁ Γκλέσης τοῦ ἔβαλε στὸ (Γ) ἕνα πλόγιο ξύλο καὶ ἕνα ὄρθιο στὴ μέση, ἔτσι πού νὰ σχηματίζεται σταυρός. Τὸ πλόγι νὸ ξύλο τῶντισαν μὲ ἕνα γυναικεῖο νυχτικό, κι' ἐπάνω στὸ κεφάλι τοῦ σταυροῦ, τοποθέτησαν ἕνα μεγάλο γλόμπο ἀπὸ κόκκινο χαρτί. Μάτια — στόμα — μύτη — ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ διαόλου κι' ἀπὸ μέσα σπερματώετο ἀναμμένο.

Σκοτάδι — πίσσα τὸ καντοῦνι πού καθότανε τότε ὁ Γκλέσης καὶ ὁ ποστιαχτὸς διάολος φάνταζε περισσότερο μέσα στὰ μεσάνυχτα. Καὶ ἔτσι, ὁ Γκλέσης, γυρίζοντας τὰ μεσάνυχτα στὸ σκοταδισμένον καντοῦνι του ἀπὸ τὸ ψάρεμα, ἔμεινε ξερός κι' ἔπεσε στὴ μέση τοῦ καντοῦνι ἀναίσθητος!!!

"Ἡ Γιαννάκινα,, ὅπως πάντα, δὲν ἐπέφτε ποτὲ νὰ κοιμηθῆ ἅμα ἔλειπε ὁ Γκλέσης. "Ἔτσι κι' ἔκεινη τὴ βραδιά. Τὸν περίμενε σὰν πιστὴ συμβία πού ἦτανε. Μὰ εἶδε κι' ἀπόψε κι' ἀποφάσισε νὰ κατεβῆ μέχρι τὴν ἐξώπορτα νὰ τὸν περιμένῃ πού θὰ γύριζε ἀπὸ τὸ ψάρεμα! Πού νὰ φανταστῆ ἡ δύστυχη τὴ τὴν περίμενε! Στὸ σκοτάδι πού ἔφερε καὶ μέσα τὶς χαραμαδιές τῆς μισόπαλης ἐξώπορτας, δέικρινε σὰν φῶς. "Ἦτανε ὁ γλόμπος ποῦκαιγε ἀκόμα. Καὶ νομίζοντας πῶς εἶναι ὁ Γιάννης κι' ἀνάθε τὸ τσιγάρο του, τοῦ φώναζε:

—«Γιάννη!» «Γιάννη».

Μὰ σὰν δὲν πῆρε ἀπάντηση, τὰ χρειάστηκε κι' ἐσταμάτησε. Ναὶ, ἀλλὰ τὸ φῶς πού θαμπούλιζε μὲσ' ἀπὸ τὶς χαραμαδιές. Καὶ μὲ τὸ ἐνστικτὸ τῆς συγγενικῆς ἀγάπης καὶ πιστεύοντας πῶς τὸ ἔτερον τῆς ἡμισυ ἀστειεύεται, ὄρμα ἀκάθεκτη κι' ἀνοίγει τὴν πόρτα!

Τὰ ξεφωνητὰ καὶ οἱ στρυγγλιές πού ἀκολούθησαν ζύπησαν ὅλους τοὺς γειτόνους. Χρειάστηκε γιατροὶ καὶ ἐντρίβες, λεμονάδες καὶ κομπρέσες γιὰ τὴ Γιαννάκινα καὶ γιὰ νὰ συνέρθῃ καὶ ὁ Γκλέσης.

Τὸ ποῖος σκόρπωσε τὴ φάρσα ἀπὸ τὸν ἐπίλογο τῆς φάρσας βουμ. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ λιγότερα, ἄς πῶ τὸ μᾶθη ἢ... Ἀστυνομία!

"Ἔτσι λέγανε τότες!

Αμίμητο Ληξουριώτικο

Σ' εὐχαριστῶ

Κεφαλονιά

Πάρτο πίοω
Γιά νά μή μυρίση!

Ένας Ληξουριώτης γιατρός δὲν ἔχωνε ἕνα Ἀργοστολιώτη συνάδελφό του. Καὶ στὴ γιορτὴ του τοῦ ἑτοίμασε ἕνα ὄμορφο δεματάκι, μὲ περιεχόμενο φύκια, καθούλους, σαλούτες καὶ βράμικα γατόψαρα.

—Πάρτο, λέει τοῦ περιφήμου γιὰ τὶς φάρσες του καπιτὰ Μιστροκλή τοῦ Μαρέντου, ποῦ ἐκείνα τὰ χρόνια ἔκανε μὲ τὸ καΐκι του τὸ πέρασμα μεταξύ Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου, νὰ τὸ δώσης στὸν τάδε Ἀργοστολιώτη συνάδελφό μου, ποῦ γιορτάζει.

—Ναῖσκε, δεττόρο μου, στὶς προσταγές σου, λέει ὁ καπιτὰ Μιστροκλής καὶ παραλαβαίνει τὸ δεματάκι, χωρὶς νὰ ξέρη τὸ περιεχόμενο.

* Καί, φθάνοντας στὸ Ἀργοστόλι μὲ τὸ κανώ του, τρέχει νὰ κάμη τὸ θέλημα.

—Δεττόρο, μου, λέει τ' Ἀργοστολιώτη γιατροῦ, χρόνια πολλὰ καὶ πάρε ἐτοῦτο τὸ «κανίσκι» ποῦ σοῦ στέρνει ὁ γιατρός μας ἀπὸ τὸ Ληξούρι.

—Εὐχαριστῶ, Μιστροκλή μου, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ἀργοστολιώτης γιατρός κι' οὔτε «οὔτσιου» γιὰ ρεγάλο ἢ γιὰ κέρασμα δὲν λέει τοῦ Μιστροκλή.

Ὁ δὲ Μιστροκλής φεύγει μουρμουρίζοντας γιὰ τὴ γαϊδουριά τοῦ γιατροῦ καὶ τὴν τσιγκουνιά του.

Ἄλλὰ ὥσπου νὰ κατέβη τὴ σκάλα τοῦ σπιτιοῦ του, ὁ Ἀργοστολιώτης, ποῦ δὲν περίμενε δῶρα ἀπὸ τὸν ἀχώνευτο Ληξουριώτη συνάδελφό του, ἀνοίγει τὸ δέμα καί, βλέποντας τὸ περιεχόμενο, βγαίνει στὸ μπαλκόνι του καὶ φωνάζει τοῦ Μιστροκλή, ποῦ ἔφευγε:

—Μιστροκλή! Μιστροκλή!..

—Ὅρστε, δεττόρο μου!

—Θὰ πᾶς ἀμέσως πίσω στὸ Ληξούρι;

—Ναῖσκε, ἀφέντη μου!

—Σὲ παρακαλῶ, νὰ πᾶς νὰ βρῆς ἀμέσως τὸν γιατρό σας. Νὰ τοῦ πῆς τὸ εὐχαριστῶ μοῦ γιὰ τὰ δῶρα του καί... νὰ τοῦ δώσης ἐτοῦτο, ἀλλὰ γρήγορα νὰ μὴ μυρίση.

Καὶ πασσάει στὸν κατάπληκτο Μιστροκλή ἕνα θεόρατο... φάσκελο μὲ διάπλατη τὴν παλάμη του.

Ὁ γιατρός μας μπαίνει μέσα καὶ ὁ Μιστροκλής ξύνει τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ νοιώσῃ τὰ ἀνεξήγητα...

—Βωρέ, γιατί μὲ φασκέλωσε; μουρμουρίζει. Τί τοῦ ἔκαμα;

Λιγόστιγμα ὅμως στέκεται, μέσα στὴ μέση τοῦ δρόμου, μὲ τὴν κατάπληξη καὶ ἀπορία ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό του.

Σὲ λιγάκι, τὸ χαμόγελο ξαναβίβει στὴν ἔξυπνη φάτσα τοῦ πανέξυπνου Μιστροκλή μας καὶ ὁ ὅποιος γυρίζει πίσω, πιάνει τὸ χτυπητήρι τοῦ πορτονιού τοῦ γιατροῦ καὶ τὸ βροντᾷ μὲ ὄλη τὴ δύναμή του.

—Τί θέλεις, Μιστροκλή μου; τοῦ φωνάζει ὁ γιατρός, ξαναβγαίνοντας στὸ μπαλκόνι του.

—Ἄκου, δεττόρο μου, τοῦ λέει μὲ προσποιητὸ σεβασμὸ ὁ ἀμίμητος καπιτὰν Μιστροκλής, θυμήθηκα πὼς ἔχω πολλές δουλειές ἀκόμα νὰ κάμω εἰς τὸ Γροστόλι. Καὶ ἐπειδὴ θὰ γυρίσω σοῦρουπο στὸ Ληξούρι καὶ μπορεῖ νὰ βρωμέμη τὸ δῶρο ποῦ μοῦ ἔδωσες νὰ πᾶω τοῦ γιατροῦ μας, σὲ παρακαλῶ πάρτο πίσω καὶ στείλε το μὲ κανέναν ἄλλον...

Καὶ τοῦ δίνει μὲ τὴ χερουκλά του πίσω τὸ φάσκελο!

Μέχρι δὲ νὰ συνέλθῃ ὁ γιατρός μας, ὁ Μιστροκλής εἶχεν ἀλαργέψει πάνω ἀπὸ ἑκατὸ μέτρα...

Ἀμαχος
πληθυσμός

Σὰν ἡ ἀσφάλεια καὶ τὴν φικιάχ' ἠλεκτρολόγος ἀλλὰ γιὰ τὰ γεράματα τέλει... μηχανολόγος δὲν βρῖσκειται!... Γινόμεθα ἄμαχος πληθυσμός! Καὶ πλέον δὲν μᾶς συγκινεῖ γυναικάς πειρασμός!

Ὁ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩΤΗΣ

Σ' εὐχαριστῶ Κεφαλονιά γιὰ τὴ μεγάλη καλωσύνη, σ' ἐμὲ νὰ δώσης μιὰ καρδιά καὶ νὰ μοῦ φέρῃς τὴ γαλήνη.

Ὁλόδροση Κεφαλονιά, γλυκειά, ἐσύ, νησί τῆς Εὐτυχίας, Μοῦ χάρισες μ' ἀπλοχεριά, ὅ,τι δὲν εἶδε ἄνθρωπος γῆς καμίας.

Μὲ κάλεσες ἐδῶ νάρθω, χωρὶς νὰ μὲ προειδοποιήσης γιὰ νὰ μοῦ δώσης φυλαχτὸ τοῦ πόνου, τοῦ κακοῦ, τῆς ζήσης.

Κι' ἐγώ, σὰν ἔτρεξα σιμὰ στὴν τόσο, ὦ καλή μου, θερμὴ ἀγκαλιά σου, θαμπώθηκα, κι' εἶπα, λιγία (τρελλά, πὼς, τίποτα δὲν θὰ μὲ πάρη (μουκρυὰ σου...)

Κι' ὅμως, ἀλλοίμονο, πρόπει (μου Κεφαλονιά, ἐσένοιε νάρθω καὶ νὰ φύγω. Ὅχι, δὲν εἶναι ἀπονια, θάρθω ξανά, θὰ σ' ἀγκαλιάσω (καὶ θὰ μείνω.

Γιατί κανεὶς σ' ὀλόκληρο τὸν κό (σιμο δὲ μοῦδωσε τόση χαρά, δὲ μοῦδωσε τὸ φῶς μου, ὅπως ἐσύ, Κεφαλονιά, χωρὶς νὰ (κούσης ἕνα «δός μου».

Γι' αὐτὸ Κεφαλονιά σ' εὐχαρισταῶ!... ναί, ναί, ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ βάθη. Εἶναι γλυκὸ τ' ὄνειρο αὐτό, καί, μὴ, κανεὶς νὰ μὴ τὸ μάθῃ!...

Θάναι δικό μας μονοαχά, Κεφαλονιά, ἐσένα ποῦ μοῦ τῶδωσες καὶ μὲ (να ποῦ τὸ πήρα. Δὲν θέλω νὰ μπλεχτῆ μὲσ' στὴν (φευτιά, καὶ στοῦ κακοῦ, σκλήρου κόσμου (τὴ μοῖρα. ΞΕΝΗ ΛΕΚΑΤΣΑ

Ὁ ξεμωραμένος

Γκριζομάλλης — φαλακρίτσας, στραβοπόδης δὲ συνάμα! Γιὰ τὰ χάλια του τὸν βλέπεις καὶ λυτάσαι μέχρι κλάμα!

Κι' ὅμως σ' ὅποια βρῆ κολλᾷ διερίκις... δανζομαίζεις, λές καὶ εἶναι γεροντός καὶ ἀμπελία μᾶς ραντίζει! Κι' ἂν δὲν μιστῇ τὴν οὐρά του ἀσφαλῶς στὸ τεῦχος τ' ἄλλο, θὰ σὰς πῶ καὶ τ' ὄνομά του κι' ἀνοιχτὰ θὰ τοῦ τὰ φάλλω!

ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΥΡΩΠΕΥΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Αργοτελιώτιμη φάρσα

Μία ...νευρανάγταση

Πολλές φάρσες εις βάρος φίλων του και γνωστών του σκάρωνε συνέχεια ο καπιτάν Μιστροκλής. Ο άξέχαστος Μαρέντος, που με το «κανώ» του, καθημερινά έκανε το «πέραμα» μεταξύ Ληξουριού κι' Αργοστολίου. Φάρσες άφθαστες και πνευματώδεις, που μήνες γι' αυτές συζητούσανε στις δυό πόλεις.

Αλλά και το Αργοστόλι είχε και τον δικό του φαρσέρ, τον φραγκοράφη Παναγή Φρίγκο. Και συχνά Φρίγκος και Μαρέντος προσπαθούσαν να ξεγελάσουν ο ένας τον άλλο, σαν νάκαναν μεταξύ τους πνευματικούς διαξιφισμούς. Έτσι κάποιον πρωί συναντά στην λαχαναγορά τ' Αργοστολίου ο Φρίγκος, στο καϊκι του τον καπιτάν Μιστροκλή.

—Τί ώρα θα σαλπάρης για το Ληξούρι, καπιτάνιο μου; τόν ρωτάει.

—Μά, κατά τσι έντεκα, μαστρο - Πανάγη μου. Μην ήθελες τίποτα για το Ληξούρι;

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Ο Κ. ΤΖΑΝΤΖΟΣ

Με κανονική άδειαν άφίχθη εις Αργοστόλιον μετά της οικογενείας του ο συνταγματάρχης της Χωροφυλακής κ. Σπυριδών Τζάντζος.

ΜΑΝΤΟΛΕΣ, ΡΟΖΟΛΙΑ
και Κομφέττο
ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ
Και επί έναν αιώνα
παράγονται στού

ΔΡΑΓΩΝΑ

Όλα τὰ είδη Ζαχαροπλαστικής για γάμους, για βαφτίσια και για κάθε χαρά σας, σε ποιότητες εξαιρετικές και τιμές λογικές

στού ΔΡΑΓΩΝΑ
(Έναντι Ταχυδρομείου)
Αργοστόλιον

—Δεν τάρμαθες;

—Όγεσκε, τί συμβαίνει;

—Μωρέ, δεν έμαθες, του λέει ο Φρίγκος, περίλυπος, πώς έφες το βράδυ μέσα στην ταβέρνα του Κωστάτου του ήλθε συγκοπή του Σαχίνη;

—Μωρέ, τί μου λές!... Τόν κοιμοίρη!...

—Κι' έτσι, συνεχίζει ο Φρίγκος, χάσαμε το Ληξουριώτη θεληματάρη μας, που τόσα χρόνια μάς εξυπηρετούσε.

—Μωρέ, ο Θεός σχωρέστονε, πάει κι' αυτός. Ήταν καλός άνθρωπος ο Σαχίνης, συμπληρώνει ο Μαρέντος. Κι' άφου είπαν τὰ πιό καλά εγκώμια και οι δυό τους για τόν Σαχίνη, ο Φρίγκος φεύγει να πάη να φέρη το λείψανό του να το μεταφέρη προς ταφην ο Μιστροκλής στο Ληξούρι.

Βέβαια, θα καταλάβατε έσεις, φίλοι μου, εκείνο που δεν κατάλαβε ο φουκαράς ο Μαρέντος. Μ' άλλα λόγια, ότι ο Φρίγκος με τούς φίλους του καλοπλήρωναν τόν Ληξουριώτη θεληματάρη Σαχίνη να παραστήση τόν πεθαμένο...

Έτσι, σε μισή ώρα γυρίζει ο Φρίγκος με την παρέα του με το φέρετρο, μέσα στο όποιο αναπαυότανε σε μαλακά μαξιλάρια ο Σαχίνης, και προσεχτικά το τοποθετούν στην πρύμνη του καϊκιού.

Ο δέ Μιστροκλής, σταυροκοπούμενος σαλπάρει για το Ληξούρι. Μ' επίδάτες του όλη την παρέα του Φρίγκου, που συνώδευε τιμητικά τόν νεκρόν μέχρι το Ληξούρι.

Όλοι τους δέ άρχισαν την πένθιμη ύπενθύμιση τών προσόντων και χαρισμάτων του μακαρίτη, μέχρι που έφθασαν μισοκάναλα Αργοστόλι - Ληξούρι.

Όπότε!... Όπότε!...

Ο Μιστροκλής, που μπροστά του είχε το φέρετρο, βλέπει με τρόμο του το σκέπσμα να άνασσηκάνεται! Τόν νεκρό να τριση τα μάτια του, να ξενολογιέται και χασμουριέται και να λήη του Μιστροκλή!

—Μωρέ Μιστροκλή!... Έλα, μωρέ, μαζί μου στον Άδη να ήσυχάσης από τὰ θάσανα!...

Αλλά ο Μιστροκλής δεν έκατσε ν' άκούση περισσότερα. Βλέποντας τόν νεκρό ν' άνασταίνεται, ένοιωσε μιá κρύα άνατριχίλα, τίσ τριχες του ν' άνασηκάνονται από τρόμο, και παρατόντας πανί και τιμόνι... πέφτει στη θάλασσα!...

Μόνον δέ όταν είδε το «κανώ» του να γυρίζη πίσω, τόν Σαχίνη σκασμένο στα γέλια και το Φρίγκο με την παρέα του να τού όρκίζονται πώς ήταν φάρσα, έστειψε πώς ο Σαχίνης δεν πέθανε και δέχτηκε να ξαναμψη στο καϊκι του και να συνεχίση το ταξίδι του προς το Ληξούρι.

Αλλά, φτάνοντας εκεί, πήγε και κρύφτηκε στο σπιτάκι του κι' έκατσε δέκα μέρες κατάκλειστος, μέχρι που να ξεχάσουν οι Αργοστολιώτες και Ληξουριώτες το πάθημά του!...

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Σας όρκίζομαι!...

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟ

Ή σκηνή στο Ώδειο μας, στο ρεσιτάλ που έδωσε ένας βαρύτονος περαστικός από το ησί μας.

Ή νεόπλουτη κυρία όλο και σηκωνάτο όρθια για να φαίνονται ή καινούργια της τουαλέττα, τὰ χρυσαφικά της και τὰ κολλιέ της. Κι' ένας σοβαρός μας πρεσβύτες, που με τ' άνέβασμά της σκάλας ξεφυσούσε από το άσθμα του, που τόν βασάνιζε, προχωρώντας στο διάδρομο, την καλησπερίζει.

Αλλά εκείνη θέλει για επίδειξη να πιάση κουβέντα με τόν παλιόν άφέντη του τόπου.

Έκείνος, όμως, την προσπερνάει, δικαιολογούμενος:

—Κυρία μου, έχω άσμα!...

Κι' εκείνη, παρεξηγώντας, τόν έρωτά μεγαλόφωνα:

—Κι' ήλθατε να τραγουδήσετε κι' έσεις;

Ο δέ άφέντης του πνεύματος την έκασφωσε:

—Όχι, κυρία μου! Αλλά άπλως να σας δώ!

Και οι άκούσαντες άκόμα γελούνε.